

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

Copyright © 2017 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 7557 Rambler Road, Suite 1200, Dallas, TX 75231-2388.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບົ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY PRESS® Leadership Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Director, Great Commission Team: Delvin Atchison
Publisher BAPTISTWAY PRESS®: Scott Stevens

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3,
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 7, 8, 9
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 10, 11, 12, 13
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 10, 11, 12, 13
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 1

ແນະນຳໃນການປ່າວປະກາດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກິຈການ 1:1-14

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ກິຈການ ບົດທີ 1

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູໄດ້ລຳດັບການປ່າວປະກາດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດກ່ຽວກັບ ພລັງອຳນາດໃນການເປັນພະຍານ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງຢາກໃຫ້ຂ້ອຍເຕັມລົ້ນດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດ ຢ່າງໃດ ໃນພຣະທັມກິຈການ 1:8?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຢາກໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໃຈໃນພຣະທັມຂໍ້ນີ້ຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຖ່ອງແທ້ (ກິຈການ 1:8) ແລະເພື່ອຈະໄດ້ຈົດຈຳໃວ້ໃນຊີວິດ.

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ(ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນຈະເລີ່ມເຂົ້າຫ້ອງຮຽນ ໃຫ້ສເນີຊື່ທະນາຍຄວາມທີ່ດັງ ໆ ວ່າເຮັດຢ່າງໃດເຂົາຈຶ່ງເອົາຂະນະ ຄວາມໄດ້ທຸກຄັ້ງ. ເວົ້າເຮືອງຄວາມສຳຄັນຂອງພະຍານ ເຂົາເຫັນຫຍັງແດ່? ເຂົາໄດ້ຍິນຫຍັງແດ່? ແລະເຂົາມີປະສົບການຫຍັງແດ່? ຖາມ: ມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນກັບພວກເຮົາທີ່ເປັນຜູ້ຕິດຕາມ
2. ພຣະເຢຊູຫລືບໍ່? ສິນທະນາກັນ
3. ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສານຳກັນໃນພຣະທັມກິຈການ ໂດຍອີງໃສ່ຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູ ວ່າຕ້ອງ ອອກໄປເປັນພະຍານຝ່າຍພຣະອົງ. ໃຫ້ໃຊ້ຄຳວ່າຄຳແນະນຳເໝືອນຢູ່ໃນເຈ້ງບົດຮຽນ. ອະທິບາຍ ຄຳວ່າເປັນພະຍານ. ທ້າທາຍນັກຮຽນໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ຄິດວ່າ ໄດ້ເຮັດຫຍັງແດ່ໃຊ້ວິດຂອງພຣະອົງ. ໃຫ້ສອງສາມຄົນເວົ້າແບ່ງປັນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

4. ໄດ້ຖອດຖອນບົດຮຽນຫຍັງແດ່ຈາກຜູ້ອື່ນ? ເຂົາສອນທ່ານວ່າຢ່າງໃດແດ່? ສິນທະນາ. ພວກເຮົາມັກ ຈະສອນຄົນອື່ນ ວ່າເຮັດຢ່າງນັ້ນຢ່າງນີ້ ຫລື ເຮັດໃຫ້ເຂົາເບິ່ງແບບນັ້ນແບບນີ້ວ່າເຮັດຢ່າງໃດ? ໃຫ້ ຄົນນຶ່ງທີ່ສມັກໃຈອ່ານດັງ ກິຈການ 1:1-11 ແລະກໍເຕືອນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ຕັ້ງໃຈຟັງວ່າທ່ານລູກາຈະ ເນັ້ນໜ້າຢ່າງໃດແດ່? ລູກາເນັ້ນໜ້າໃສ່ການກະທຳຂອງພຣະເຢຊູ ຄຣູຈະອະທິບາຍໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າ ໃຈເພີ່ມເຕີມ.

5. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເປັນກຸ່ມນ້ອຍໆ. ຖ້າຫ້ອງຮຽນຫາກນ້ອຍຫລາຍກໍໃຫ້ເປັນສ່ວນບຸກຄົນ. ໝູນໃຈໃຫ້ແຕ່ລະໝວດອ່ານ ກິຈການ 1:4-8 ແລະສົນທະນາໃນຄໍາຖາມຕໍ່ໄປນີ້:

- ກ່ອນພຣະເຢຊູຈະສະເດັດອອກຈາກໂລກນີ້ໄປ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງສາວິກວ່າໃຫ້ເຮັດຫຍັງແດ່? ເປັນຫຍັງ?
- ເຫລົ່າສາວິກຖາມພຣະເຢຊູວ່າຢ່າງໃດແດ່? ຄໍາຖາມນີ້ໄດ້ບອກທ່ານດ້ວຍແມ່ນບໍ່? ທ່ານຄິດວ່າຢ່າງໃດ?
- ພຣະເຢຊູຊົງຕອບຄໍາຖາມພວກເຂົາຢ່າງໃດ? ຄໍາຕອບຂອງພຣະເຢຊູນີ້ ພວກເຮົາຄວນຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ວຍຫລືບໍ່?

ຢຸດປະມານສອງສາມນາທີ ແລ້ວໃຫ້ແຕ່ລະໝວດຕອບຄໍາຖາມນີ້ໂດຍສລຸບ.

6. ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ຈະສາມາດດຶງທ່ານໃຫ້ອອກຈາກສະຖານທີ່ ທີ່ທ່ານເຫັນວ່າມີຄວາມສນຸກສຸກສະບາຍແລ້ວ? ທ່ານໄດ້ເຮັດເທື່ອສຸດທ້າຍແມ່ນຕອນໃດ? ສົນທະນາ....ອ່ານ ກິຈການ 1:8 ຖ້າມີແຜນທີ່ກໍໃຫ້ນຳແຜນທີ່ມາປະກອບຈະເປັນການດີ. ຖ້າບໍ່ມີແຜນທີ່ກໍໃຫ້ແຕ້ມຮູບເອົາ. ໃຫ້ເຫັນເຂດແດນຂອງເຢຣູຊາເລັມ ຢູເດັງ ຊາມາເຣັງ ແລະສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ.

ຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າເຂດໃດເປັນເຂດທີ່ສຸກສະບາຍຂອງເຫລົ່າສາວິກ? ພວກເຂົາໄດ້ຢູ່ໃນເຂດທີ່ສຸກສະບາຍຢູ່ໃສ? ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດວ່າພວກເຂົາເຄີຍຢູ່ບ່ອນສຸກສະບາຍບໍ່? ເປັນຫຍັງພວກເຂົາຈຶ່ງອອກຈາກບ່ອນສຸກສະບາຍໄປ?

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນ

7. ສລຸບຫຍໍ້ ເຣື່ອງການແນະນຳການເປັນພະຍານຕາມຄຳສັ່ງຂອງພຣະເຢຊູ. ຖາມ: ບັນດາສາວິກຕິດຕາມຄຳສັ່ງ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມີຜົນສຳລັບພວກເຮົາຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູຫລືບໍ່? ໝູນໃຈທຸກຄົນໃຫ້ຕຽມຕົວເພື່ອໂອກາດຈະມາຫາພວກເຮົາໃນການແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນຕ່າງໄປ.

8. ຖ້າຍັງມີເວລາ ໃຫ້ຖາມຄໍາຖາມໃນເຈັ້ງບົດຮຽນ. ໃຫ້ນັກຮຽນຂຽນລາຍຊື່ລົງໄປວ່າມີໃຜແດ່ທີ່ເຮົາຈະເປັນພະຍານໃຫ້ແກ່ຄົນຕໍ່ໄປ.

9. ອ້ອນວອນອະທິຖານ ຕຽມຕົວເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ

ບພ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຊົງສະເດັດມາ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກິຈການ 2:1-16, 22-24, 36-41

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ກິຈການ ບົດທີ 2

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄຳສັນຍາວ່າຈະສົ່ງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ຕາມທີ່ກ່າວໄວ້ໃນພຣະທັມຂ່າວ
ປະເສີດທຸກໆເທື່ອ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຮູ້ໃນຄຳສັນຍາທີ່ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້ນັ້ນຫລືບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະສອນໃຫ້ພວກເຮົາລະນຶກເຖິງຄຳທີ່ພຣະອົງຊົງປະກາດໄວ້ວ່າເປັນຈິງ
ທຸກຢ່າງ.

ແຜນການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນຈະສອນບົດຮຽນນີ້ ໃຫ້ຄູສອນປາໄຍກນີ້ລົງກະດານກ່ອນ ສິ່ງທີ່ຈະນຳພາພວກເຮົາໃຫ້ເຄື່ອນ
ໄຫວໄປມາ ລົງໃສ່ກະດານ. ຫຼຸ້ນໃຈນັກຮຽນໃຫ້ເວົ້າວ່າແມ່ນຫຍັງເປັນຜູ້ນຳພາພວກເຮົາໃຫ້ເຄື່ອນ
ໄຫວໃນແຕ່ລະເຊົ້າ. ຂຽນລົງໃນກະດານ ເຊັ່ນ: ໂມງປຸກ, ອອກກຳລັງກາຍ, ກາເຟ, ອາບນ້ຳ, ປັ້ນ
ເຂົ້າເຊົ້າ ແລະຕ່ຳໄປ. ພວກເຮົາຕ້ອງການສິ່ງໃດສິ່ງໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ເຮົາເຄື່ອນໄຫວໃນແຕ່ລະວັນ.
2. ວັນນີ້ ພວກເຮົາຈະໄດ້ມາສຶກສານຳກັນ ໃນການເກີດຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນກິຈການ
ບົດທີ 2. ອາທິດທີ່ຜ່ານມາ ພວກເຮົາໄດ້ຮຽນ ກິຈການບົດທີ 1. ສອນພວກເຮົາວ່າ ພວກເຮົາຈຳເປັນ
ຕ້ອງມີພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດນຳພາໃນການທີ່ຈະເປັນພະຍານໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ. ບາງຄັ້ງຄາວຄົນປະ
ກາດກໍສະທົກສະທ້ານ ເວລາຈະກ່າວເຖິງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ແຕ່ວ່າພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດທຳງານ
ຢູ່ຂ້າງໃນຂອງຄຣິສຕຽນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ມາເວົ້າເຖິງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດເຂົ້າມາສະຖິດຢູ່ໃນພຣະວິທານຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງໃດ? ຖາມ: ແມ່ນ
ຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ເບິ່ງຄືວ່າເລິກລັບ? ອ່ານກິຈການ 2:1-2 ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

ຈະທຳງານຢ່າງເຕັມສ່ວນໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະອົງ ຄືພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງຈະປົກຄຸມໄປທົ່ວທຸກແຫ່ງ. (ເບິ່ງໃນເຈ້ງບົດຮຽນ) ພວກສາວົກທັງຫລາຍກໍເຊື່ອຟັງພຣະອົງ ໂດຍໄປລໍຖ້າທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ. ຄວາມເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວແລະການເຊື່ອຟັງ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາທຸກຄົນໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານແລະອຳນາດທຸກໆຄົນ.

4. ອ່ານກິຈການ 2: 2-11ໃຫ້ດັງໆ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ມີອຳນາດໃນສັຕວັດທີ 1 ຊຶ່ງໃນຊີວິດຂອງຊາວຍີວບໍ່ເຄີຍມີຜູ້ໃດເຫັນຈັກເທື່ອ. ຮູບພາບທີ່ສະແດງອອກແມ່ນການເຄື່ອນໄຫວຂອງພຣະວິນຍານ. ທຸກວັນນີ້ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງພຣະວິນຍານກໍເໝືອນກັນ.

5. ແບ່ງເປັນກຸ່ມຕາມສົມຄວນ ແລ້ວກໍແບ່ງຂໍ້ພຣະຄຳພີໃຫ້

- ກິຈການ 2:12-16
- ກິຈການ 2:22-24
- ກິຈການ 2:36-41

ຫລັງຈາກອ່ານແລ້ວ ປ່ອຍໃຫ້ກຸ່ມສົນທະນາກັນ ຈັກສອງສາມນາທີ ຄຽງຈະໃຊ້ໃນເຈ້ງບົດຮຽນມາອະທິບາຍເຖິງການທຳງານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ສະເພາະຢ່າງຍິ່ງແມ່ນການປ່ຽນແປງຂອງຊີວິດ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ທວນຄົນບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຮຽນມາໃນວັນນີ້. ຖາມ: ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງບໍ່ເຫັນການເຄື່ອນໄຫວຂອງພຣະວິນຍານເໝືອນດັ່ງທຸກວັນນີ້? ການກຳເນີດຂອງຄຣິສຕະຈັກ ແມ່ນການເລີກລັບຢ່າງນຶ່ງຈົນເທົ່າທຸກວັນນີ້. ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຍັງຕ້ອງການທີ່ຈະທຳງານໃນຕົວຂອງພວກເຮົາຢູ່. ຈຶ່ງປະກອບດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ຈຶ່ງຕິດຕາມບາດກ້າວຂອງພຣະວິນຍານ.

7. ຖາມຄຳຖາມໃນເຈ້ງບົດຮຽນ. ໝູນໃຈໃຫ້ນັກຮຽນຫາໂອກາດທີ່ຈະທຳງານຮ່ວມກັບພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ. ປິດດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານ.

ບພ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 3

ການຮັກສາໂຮກແລະການສຳນຶກຜິດບາບ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກິຈການ 3:1-20

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ກິຈການ ບົດທີ 3

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມີຄືຣິດອຳນາດ ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະມີປະສົບການ ແລະນຳສເນີພລັງອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈໃນການສຳແດງພລັງອຳນາດໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ ແລະໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ.

ແຜນສຳລັບການສິດສອນ

ນຳເຣື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຢາຍເຈ້ງ 3 ຄູນ 5 ໃຫ້ນັກຮຽນພ້ອມກັບສອນນຶ່ງ ບອກໃຫ້ນັກຮຽນສ່ອງປ່ອງຢ້ຽມ ຖ້າເຫັນອັນໃດໃຫ້ ຂຽນລົງໃສ່ເຈ້ງ ຢ່າງໜ້ອຍໃຫ້ໄດ້ 5 ຢ່າງ. ຖ້າຫ້ອງຮຽນຂອງທ່ານຫາກບໍ່ມີປ່ອງຢ້ຽມ ກໍໃຫ້ອອກຫ້ອງ ໄປຫາ. ຫລັງຈາກນັ້ນຈັກ 5 ນາທີ ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ນັກຮຽນທີ່ສມັກໃຈ ແບ່ງປັນວ່າໄດ້ຂຽນຫຍັງລົງ ໄປແດ່? ເປັນເຂົາຈິ່ງສົນໃຈຂຽນລົງໄປ? ໃຫ້ອະທິບາຍ. ເປັນຫຍັງສິ່ງນັ້ນຈຶ່ງຢູ່ຂ້າງນອກ ແລະບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າມາຂ້າງໃນນຳໝູ່? ປ່ອງຢ້ຽມເຮັດໃຫ້ເຮົາເຫັນທິວທັດໄດ້ດີ ແຕ່ມັນກໍກົດກັນຢ່າງນຶ່ງ. ອະທິບາຍ ເຣື່ອງກົດກັນ ມັນກົດກັນສິ່ງທີ່ເຮົາຢາກເຮັດ ແຕ່ເຮົາກໍບໍ່ໄດ້ເຮັດ.
2. ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະມາສຶກສາເຣື່ອງເປໂຕແລະໂຢຮັນ ແລະຊາຍອີກຄົນນຶ່ງທີ່ຖືກກົດກັນ. ໂດຍພຣະວິນ ຍານບໍຣິສຸດ

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ຖາມນັກຮຽນ: ຜູ້ໃດແດ່ທີ່ເຄີຍມີປະສົບການຂາຫັກ ແຂນຫັກ? ມີຜູ້ໃດແດ່ເຄີຍຖືກຜ່າຕັດທີ່ໄດ້ນອນ ທີ່ໂຮງພະຍາບານຊົ່ວຫວ່າງຊົ່ວຄາວ? ທ່ານຮູ້ສຶກຢ່າງໃດ? ສົນທະນາ. ກະດູກຫັກ ເຮັດໃຫ້ເຮົາຈຳ ກັດການກະທຳຫລາຍຢ່າງໃນຊີວິດ. ບັດນີ້ລອງຄິດເບິ່ງດູ ກັບຄືນທີ່ເປັນລ່ອຍ ລາວຈະຕ້ອງເປັນຢ່າງ

ນັ້ນຕອນຊີວິດຂອງລາວ ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານພຣະຄຳພິກິດການ 3:1-2 ແລ້ວໃຊ້ເຈັ່ງບົດຮຽນອະທິບາຍ ເປັນຫຍັງຊາຍຄົນນັ້ນຈຶ່ງໄດ້ຢູ່ໜ້າປະຕູງາມ?

4. ຂຽນປະໂຫຍກນີ້ລົງໃນກະດານ. ເປໂຕແລະໂຢຮັນພາກັນຂາດເຂີນຫຍັງ? ເປໂຕແລະໂຢຮັນມີຫຍັງ ແດ່? ອ່ານ ກິຈການ 3:3-10 ໝູນໃຈນັກຮຽນໃຫ້ຕອບຄຳຖາມນີ້. (ພວກເພິ່ນບໍ່ມີເງິນ ແຕ່ມີພຣະເຢ ຊູ) ການສັມຜັດຂອງພຣະເຢຊູໂດຍຜ່ານພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດສາວິກຂອງພຣະອົງຈຶ່ງສາມາດປິ່ນປົວ ຄົນລ່ອຍໄດ້.
5. ຂໍໃຫ້ຄົນນຶ່ງອີກອ່ານກິຈການ 3:11-16 ອ່ານໃນໃຈ. ເປໂຕເທສນາເຮືອງຫຍັງ? ໃຫ້ບອກເຖິງຫົວຂໍ້. ຖາມແລະສົນທະນາ ອ່ານກິຈການ 3:17-20 ເປໂຕແລະໂຢຮັນ ໃຊ້ການປິ່ນປົວເພື່ອຈະເປັນພະຍານໃຫ້ພຣະເຢຊູ ແລະ ເພື່ອຈະເຕືອນຄົນບາບທັງຫລາຍໃຫ້ກັບໃຈໃໝ່. ພຣະເຢຊູຊົງກະທຳໄດ້

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ພວກເຮົາເປັນນັກຮຽນ ພວກເຮົາເປັນຜູ້ຄົນຄວ້າ ໃນຕອນຕົ້ນຂອງບົດຮຽນເຮົາໄດ້ນຳພາພື້ນຖານເບິ່ງ ຜ່ານປ່ອງຢ້ຽມອອກໄປຂ້າງນອກ. ພວກເຮົາຈະບໍ່ເບິ່ງແຕ່ພາຍໃນຫ້ອງຢ່າງດຽວ ພຣະເຈົ້າໃຫ້ພວກ ເຮົາອອກໄປນອກຫ້ອງ ຢ່າລຳຖ້າໃຫ້ຄົນລ່ອຍເຂົ້າມາຫາເຮົາ, ລາວມາຫາເຮົາບໍ່ໄດ້. ພວກເຮົາຄວນ ຈະສ້າງສະພານໃຫ້ກັບລາວ, ພວກເຮົາຄວນຈະທຳລາຍສິ່ງທີ່ກົດກັນລະຫວ່າງພວກເຮົາແລະ ພຣະ ເຢຊູ.
7. ຖາມຄຳຖາມໃນເຈັ່ງບົດຮຽນ ໝູນໃຈນັກຮຽນໃຫ້ໃຊ້ເວລາກັບພຣະເຢຊູໃຫ້ຫລາຍໆ ແລ້ວພວກເຮົາກໍ ຈະໄປອົງພຣະວິນຍານໃຫ້ຫລາຍ ເທົ່າທີ່ຈະຫລາຍໄດ້. ຈົ່ງສຳນຶກຜິດບາບແລ້ວຫວນກ້ວມາຫາພຣະ ເຈົ້າແລ້ວຊີວິດຈະດີຂຶ້ນ.
8. ນຳພານັກຮຽນອ້ອນວອນອະທິຖານ ຂໍການຊົງນຳຂອງພຣະເຈົ້າ ໃນທຸກແງ່ທຸກມຸມ ຂອງຊີວິດ. ເພື່ອ ພຣະອົງຈະໄດ້ເປີດຕາໃຈ ແລະເຂົ້ານະມັສການພຣະເຈົ້າ.

ບພ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ກຳຫານເປັນພະຍານ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກິຈກາມ 4:5-31

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ກິຈກາມ 4

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂຢຮັນ ກັບເປໂຕ ໄດ້ສະແດງພະລັງຂອງຂ່າວປະເສີດຕໍ່ສານຊັ້ນສູງ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ເມື່ອໂອກາດອຳນວຍ ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງອຳນາດຂອງຂ່າວປະເສີດຕໍ່ຄົນອື່ນໄດ້ບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຕັດສິນໃຈອັນແນ່ນອນວ່າວິທີໃດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະສະແດງອຳນາດຂອງຂ່າວປະເສີດຕໍ່ຄົນອື່ນແນວໃດ?

ຄຳນຳ

ເຖິງແມ່ນວ່າພວກອັດສາວິກຖືກຂົ່ມເຫງແຕ່ເວລາເລີ່ມຕົ້ນກໍຕາມ, ພວກເພິ່ນໄດ້ພາກັນສິດສອນຢ່າງເອົາໃຈໃສ່ ຈົນມີຫລາຍຄົນສົນໃຈແລະເຂົ້າມາເຊື່ອຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຫົວໜ້າສາສນາຍົວບໍ່ດີໃຈ (ກຈກ 4:1-4). ພວກເຂົາຖືວ່າການຈະເຣີນໃຫຍ່ຂຶ້ນຂອງຄຣິສຕະຈັກເປັນການຂັດຂຶ້ນອຳນາດຂອງພວກເຂົາ. ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພວກສານສັ້ນສູງມີການປະຊຸມກັນ ເພື່ອເອົາພວກສາວິກໄປສືບສວນເຖິງຫລັກຄຳສອນຂອງພວກເຂົາ. ຕາມພວກສາສນາກຣິກ ຊີນິດຣິໂອນ ແປວ່າ ນັ່ງຮ່ວມກັນ. ຄະນະສານໄດ້ນັ່ງເປັນຮູບເຄິ່ງມົນທົນເພື່ອຕັດສິນພວກເຂົາເປັນຄົນຮັບໃຊ້ລະຫວ່າງຄົນຍົວ ແລະນັກການເມືອງ.

ເພິ່ນຈາກພວກຫົວໜ້າປະໂຣທິດ ສານຊັ້ນສູງປະກອບດ້ວຍ 70 ປະໂຣທິດ, ພວກເຖົ້າແກ່, (ຄົນຮັ່ງມີ) ແລະພວກຄຣູສອນກົດໝາຍ. ສ່ວນຫລາຍໃນຈຳພວກປະໂຣທິດເປັນຄົນຊາດູກາຍ ສ່ວນຄຣູສອນກົດໝາຍເປັນພວກຟາຣີຊາຍ. ພວກນີ້ມີຄວາມເຊື່ອຜິດຕ່າງກັນບາງສ່ວນ. ພວກຊາດູກາຍບໍ່ເຊື່ອເທວະດາ ຫລືຕາຍແລ້ວຄືນມາໄດ້. ພວກນີ້ມັກເຮັດຕາມອິດຄອງປະເພນີ ເປັນຄົນມີຖານະແລະໂຮມຊັບສິນຫລາຍໃນສາຍຕາຂອງສັງຄົມ. ສ່ວນພວກຟາຣີຊາຍເຊື່ອວ່າມີເທວະດາ, ຜີມານ, ແລະຊີວິດຫລັງຈາກຕາຍ. ພວກນີ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນກົດບັດຍັດຕ່າງໆຢ່າງເຄັ່ງຄັດ. ເຫັນວ່າທັງສອງພວກນີ້ໄດ້ເປັນຄົນຂັດຕໍ່ຄຳສອນເຣື່ອງຂ່າວປະເສີດຂອງພວກອັດສາວິກ

ສານສັ້ນສູງເປັນຜູ້ນຳເອົາອົງພຣະເຢຊູໄປໃນສານ ແລະມອບພຣະອົງໃຫ້ພວກໂຣມັນຂ້າທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ເວລາອົງພຣະເຢຊູຖືກສອບສວນນັ້ນ ພວກສາວິກທັງຫລາຍພາກັນຍ້ານແລະໄດ້ແຕກອອກໜີໄປ. ສ່ວນເປໂຕກໍຢູ່ໃກ້ໆແຕ່ປະຕິເສດວ່າບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກກັບອົງພຣະເຢຊູ. ເຫັນວ່າໃນປຶ້ມກິຈກາມ 4 ພວກສາວິກໄດ້ປຸງແປງຄືເວລາອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ ແລະພວກເພິ່ນກໍໄດ້ຮັບອົງພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ. ເຖິງແມ່ນພວກສານສັ້ນສູງໄດ້ຈັບພວກເພິ່ນໄປສືບຖາມເຣື່ອງຫລັກຄຳສອນຂ່າວປະເສີດ ພວກເພິ່ນມີຄວາມກ້າຫານ

ແລະຍັງຍິນວ່າເປັນຄວາມຈິງ. ພວກເພິ່ນໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງດີຕໍ່ຄຣິສະຕຽນທີ່ໄປໃນໂລກປັດຈຸບັນນີ້ ເພື່ອໃຫ້
ຍົດໝັ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ຂຽນຄຳເວົ້າ ຕໍ່ຕ້ານ ເພື່ອປົກປ້ອງຮັກສາໃສ່ກະດານ ຫລືເຈ້ງ ໂປສເຕີ ແລະບອກໃຫ້ສະມາຊິກພິຈາ
ຣະນາເຖິງຄວາມໝາຍຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຕົນເອງ ແລະເຫລົ່າສູ່ກັນຟັງ.
2. ຖາມວ່າ, ແມ່ນຫຍັງທີ່ທ່ານຢາກປົກປ້ອງຮັກສາ? ເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງຢາກປົກປ້ອງຮັກສາສິ່ງນັ້ນ?
ກ່າວວ່າບົດຮຽນວັນນີ້ເວົ້າເຖິງຄົນເສັງອົງຄະ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຜ່ານທາງເປໂຕແລະໂຍຮັນ. ອັດ
ສາວົກສອງຄົນນີ້ຢູ່ໃນສະພາບລຳບາກເພາະພວກເພິ່ນຖືກໝິ່ນປມາດ. ທັງສອງຄົນປົກປ້ອງຮັກສາ
ຂ່າວປະເສີດ. ບົດຮຽນນີ້ຈະສອນພວກເຮົາໃຫ້ຍິນຂຶ້ນຕໍ່ການປົກປ້ອງຮັກສາຂ່າວປະເສີດເອົາໄວ້
ເຖິງຈະມີຄົນອື່ນປມາດ.
3. ນຳເອົາບັດເຊີນຕ່າງໆມາໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະຖາມວ່າເປັນຫຍັງງານຕ່າງໆທີ່ພວກເຮົາເຊີນຄົນໄປ
ຮ່ວມນັ້ນສຳຄັນ? ຖາມວ່າ ໃນເມື່ອທ່ານກຳລັງສລອງງານຕ່າງໆນັ້ນ ແລະມີຄົນເຂົ້າໄປລົບກວນ
ທ່ານຈະເຮັດແນວໃດ? ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ກິຈການ 4:5-7 ອອກສຽງດັງ. ຖາມວ່າເປັນຫຍັງພວກສານ
ຂັ້ນສູງຢາກຢຸດການສລອງທີ່ຄົນເສັງອົງຄະຫາຍດີເພາະອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຜ່ານທາງເປໂຕແລະໂຍ
ຮັນ? ບອກວ່າ ຄົນພວກນີ້ໄດ້ຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູຕລອດມາ ເວລາພຣະອົງຖືກຄຶງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ແລະເວ
ລາພຣະອົງຄົນມາຈາກຕາຍ ຕໍ່ມາພວກເຂົາຍັງສືບຕໍ່ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດປະກາດເຣື່ອງພຣະເຢຊູເດັດຂາດ.
4. ຊອກເອົາບ່ອນສຳຄັນບ່ອນນຶ່ງທີ່ມີທາງດຽວໄປເຖິງ ແລະອະທິບາຍວ່າ ຖ້າຢາກເຮັດໃຫ້ໄປເຖິງຈຸດ
ໝາຍ ຕ້ອງເລີ້ມຈາກຈຸດນີ້ ຖ້າເລີ້ມບ່ອນອື່ນຈະພົບທາງຕັນ. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ກິຈການ 4:7-
12. ພວກອັດສາວົກທັງສອງໄດ້ໃຊ້ການອັດສຈັນທີ່ອົງພຣະເຢຊູປົວຄົນເສັງອົງຄະດີເພື່ອເປັນຈຸດເລີ້ມ
ສົນທະນາເຣື່ອງຂ່າວປະເສີດ. ເປໂຕໂຍຮັນໄດ້ບອກຢ່າງດີວ່າໃນຜູ້ອື່ນຄວາມລອດໝັ້ນບໍ່ມີ ມີແຕ່
ທາງອົງພຣະເຢຊູເທົ່ານັ້ນ. ຄົນເຮົາມັກເຮັດໃນທາງອື່ນໆເພື່ອຈະເປັນທາງໄປຫາພຣະເຈົ້າໄດ້ ແຕ່
ພົບທາງຕັນຫລືທາງສຸດ.
5. ແບ່ງຫ້ອງອອກເປັນກຸ່ມສຸດແລ້ວທີ່ຈຳນວນສະມາຊິກໃຫ້ຫ້ອງ. ບອກແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານ ກິຈການ 4:
13-31. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເອົາຈາກບົດນີ້ເປັນຄຳຖາມ 5 ຂໍ້. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານຄຳຖາມ
ຂອງກຸ່ມຕົນເອງເປັນລຳດັບ.
6. ບອກວ່າບາງເທື່ອພວກເຮົາຮັບໃຊ້ອົງພຣະເຢຊູ ແຕ່ເຫັນວ່າໄດ້ຮັບສິ່ງບໍ່ດີ ຫລືອາດຖືກຄົນອື່ນ ໝິ່ນ
ປມາດ ແລະຍັງຖືກຂົ່ມເຫງອີກ. ໃຫ້ພວກເຮົາຜູ້ທີ່ເຊື່ອອິດທິນ ແລະຍົດໝັ້ນປະກາດຂ່າວປະເສີດ
ເພື່ອສະແດງເຖິງຄວາມເຊື່ອທີ່ພວກເຮົາມີໃນອົງພຣະເຢຊູ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ຖືກຂົ່ມເຫງ ແລະແຕກອອກໄປ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ກິຈການ 6:8-10; 7:54-58; 8:1-5, 26-38
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** ກິຈການ 6-8
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ເລີ້ມຈາກການຂົ່ມເຫງຈົນ ສະເຕຟາໂນຖືກຂ້າ ແລະເວລານັ້ນຂ່າວປະເສີດໄດ້ແຜ່ອອກໄປເຖິງຢູເດັງ ແລະຊາມາເຣັງ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ເປັນດ້ວຍເຫດໃດຄວາມເຈັບປວດ ແລະການຕໍ່ຕ້ານເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອເລິກເຊິ່ງ ແລະເປັນພະຍານດີຂຶ້ນ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອຕັດສິນໃຈອັນແນ່ນອນເອົາຄວາມເຈັບປວດ ແລະການຕໍ່ຕ້ານເປັນສິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອເພີ່ມ ແລະຢາກເປັນພະຍານດ້ວຍໃຈຮ້ອນຮິນ.

ຄຳນຳ

ມີອັນໃດເປັນກຳແພງກັນບໍ່ໃຫ້ຂ່າວປະເສີດແຜ່ກວ້າງອອກໄປ? ຂ່າວປະເສີດເຮືອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເອົາຊະນະຕໍ່ບັນຫາທຸກຢ່າງ ຈະເປັນການເມືອງ, ສາສນາ, ຊາດ, ຜິວພັນ ຫລື ທຳນຽມປະເພນີ ເຫັນວ່າໃນປຶ້ມກິຈການໄດ້ຈົບລົງໃນພາສາກຣີກວ່າ ບໍ່ມີອັນໃດຢຸດຢັ້ງໄດ້. ເຫັນວ່າອັດສາວິກ ໄປໂລຖືກຄຸກ ແຕ່ເຮືອງທີ່ເພິ່ນປະກາດນັ້ນຍັງສືບຕໍ່ຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງ.

ບົດຮຽນວັນນີ້ໄດ້ສອນພວກເຮົາວ່າ ອຳນາດຂອງຂ່າວປະເສີດໄດ້ເອົາຊະນະທຸກບັນຫາ. ເຫັນວ່າ ສະເຕຟາໂນ, ໂຊໂລໂປໂລ ແລະພີລິບ ໄດ້ແຕກໜີອອກໄປໃນປະເທດສາດຂອງຄຣິສຕະຈັກກຳຕາມ ແຕ່ພວກເຂົາຍັງສືບຕໍ່ປະກາດໃນທຸກບ່ອນທີ່ພວກເຂົາໄປ.

ອົງພຣະເຢຊູເປັນຫົວໃຈໃນປຶ້ມກິຈການ ຄົນທີ່ນຳເອົາເຮືອງຂອງອົງພຣະເຢຊູໄປນັ້ນກໍສຳຄັນຄືກັນ ຂ່າວປະເສີດແຜ່ກວ້າງອອກໄປໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຫລັງຈາກອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຄືນພຣະຊົນ ແລະປະສົບການໃນວັນເພິ່ນເຕຄໍສະເຕ. ຊີໂມນ ເປໂຕໄດ້ເທສນາໃນວັນນັ້ນເປັນການປະກາດຂ່າວຄັ້ງຍິ່ງໃຫຍ່. (ກາຈກ 2:14 - 36). ເປໂຕໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະຄຳພີ ໂຢເອນວ່າ, “ລູກຊາຍຍິງຂອງພວກເຈົ້າປະກາດພຣະທັມຂອງເຮົາ ພວກເຖົ້າແກ່ກໍຈະຝັນ ແລະພວກໜຸ່ມກໍຈະເຫັນນິມິດ. (ໂຢເອນ 2:28)

ພວກລູກຍິງຈະໄດ້ປະກາດ ໝາຍເຖິງສັງຄົມໃໝ່ມາເຖິງພວກເຂົາ. ຕາມປົກກະຕິພວກເຖົ້າແກ່ເຫັນນິມິດ ແຕ່ອາຍຸແກ່ແລ້ວບໍ່ໃຫ້ພວກເພິ່ນຝັນ ສ່ວນຫລາຍຄົນໜຸ່ມຝັນແຕ່ບໍ່ເຫັນນິມິດໝາຍ. ການເທສນາຂອງເປໂຕໃນວັນນັ້ນໝາຍເຖິງຄວາມສເມີພາບຂອງຄົນທຸກລຸ້ນ ທຸກວັຍ ແລະທຸກສມັຍ. ເປັນຂອງທັມມະດາໃນເມື່ອເຮັດສິ່ງໃໝ່ຍ່ອມມີຄົນຕໍ່ຕ້ານ ເອົາເຮືອງ. ເຫັນວ່າການທຳລາຍກຳແພງກັນຂ່າວປະເສີດເປັນກຳລັງທັງຄວາມເຊື່ອ ແລະການເປັນພະຍານ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

7. ຖາມສະມາຊິກໃນຫ້ອງວ່າມີຄົນໃດໄດ້ຮັບການເປັນທຸກເພາະ: ບໍ່ສະບາຍ ຫລືມີຄົນຕໍ່ຕ້ານ ແລະຍັງໄດ້ໃຊ້ປະສົບການຢ່າງນັ້ນເຮັດໃຫ້ຄວາມເຊື່ອເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະເປັນພະຍານດີຂຶ້ນ?
8. ບອກໃຫ້ຄົນສັກອ່ານ ກິຈການ 6:7-10; 7:54-58. ບອກໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ 6:7 ທີ່ມີປະໂຫຍດຂອງພວກຍິວໄດ້ເຂົ້າມາເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ. ຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງພວກປະໂຫຍດຈຶ່ງເຂົ້າມາເຊື່ອ? ແລະເປັນຫຍັງ ລູກາຈຶ່ງຈົດຈຳເອົາເລື່ອງນີ້ມາກ່າວ? ເປັນຫຍັງພວກສານຊັ້ນສູງ ແລະຫົວໜ້າສາສນາຍິວຈຶ່ງບໍ່ດີໃຈທີ່ໄດ້ເຫັນປະໂຫຍດເປັນຈຳນວນຫລາຍເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ? ເປັນຫຍັງພວກຫົວໜ້າສາສນາຍິວຈຶ່ງໂກດຮ້າຍຕໍ່ສະເຕຟາໂນ?
9. ໃຫ້ມີຄົນສັກອ່ານ ກິຈການ 8:1-3 ອອກສຽງດັງ ຊຶ່ງມີຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ວ່າ “ການແຕກອອກໄປຂອງຄຣິສຕະຈັກ” ຖາມສະມາຊິກເບິ່ງວ່າພວກເຂົາເຄີຍເຫັນຄົນຖືກໂລ່ອອກຈາກເຮືອນຂອງຕົນເອງເພາະໄດ້ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູບໍ່?
10. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນອອກເປັນກຸ່ມສຸດແລ້ວແຕ່ຈຳນວນຄົນ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານ ກິຈການ 8:30-35 ເອົາເລື່ອງນີ້ມາປະກອບເປັນບົດສົນທະນາກັນລະຫວ່າງ ຟິລິບ ແລະຄົນເທີອຍຈາກປະເທດເອທິໂອເປັງ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສະແດງເລື່ອງທີ່ພວກຕົນໄດ້ຂຽນຂຶ້ນມາໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຟັງ.
11. ແນ່ນອນ ຄົນເທີອຍຈາກປະເທດເອທິໂອເປັງໄປນະມັສການທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມແທ້ ແຕ່ລາວອາດບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຕ້ອນເຕັມຈຳນວນເພາະເປັນຄົນຕ່າງຊາດ. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກອອກຄວາມຄິດນຳກັນວ່າທຸກວັນນີ້ຍັງມີຄົນໃດບໍ່ ຍັງຖືກແບ່ງແຍກໃນພຣະວິຫານ?
12. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກອອກຄວາມເຫັນນຳກັນວ່າ ເຮັດແນວໃດພວກເຂົາຈະສາມາດເປັນພະຍານນຳເອົາຄົນທຸກຊາດມາຮູ້ຈັກອົງພຣະເຢຊູຢ່າງສເມີພາບກັນ?

ສປ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ໄດ້ຮັບຄວາມພື້ນຢ່າງຕາຍໃຈ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກິຈກາມ 9:1-22, 26-31

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ກິຈກາມ 9

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຕອນໄດ້ກັບໃຈໃໝ່ ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນເອົາໂຊໂລໃຫ້ນຳຂ່າວປະເສີດໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານເຊື່ອບໍ່ວ່າ ຖ້າພວກເຮົາໄດ້ພົບກັບອົງພຣະເຢຊູ ພວກເຮົາກໍຖືກປ່ຽນແປງຈາກໜ້າມີເປັນຫລັງມີໄປຄືກັນ ເໝືອນກັບຄົນອື່ນໆ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຕັດສິນໃຈອັນແນ່ນອນເພື່ອຈະນຳເອົາຄົນທີ່ຢູ່ໄກຈາກພຣະເຈົ້າມາຫາພຣະອົງ.

ຄຳນຳ

ທ່ານ ອາຣິສເຕີ ເມກເຣັດ ໄປສຶກສາຢູ່ມະຫາວິທະຍາລັຍທີ່ມີຊື່ສຽງໃນປະເທດອັງກິດ. ລາວເປັນຄົນເຊື່ອວ່າໂລກນີ້ບໍ່ມີພຣະເຈົ້າ. ໃນທີ່ສຸດຄວາມຈິງກໍບໍ່ມີຄວາມຈິງ ລາວຍອມຮັບວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນທາງໄປສູ່ສວັນແທ້. ແຕ່ລາວສືບຕໍ່ສຶກສາໃນວິຊາ ບາຍອໍໂລຈີ ແມ່ນການສຶກສາເຮືອງຊີວິດຈິນໄດ້ຮັບປຣິນຍາເອກ. ປະສົບການເຮືອງຄວາມເຊື່ອ ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ລາວສຶກສາຈົບອີກ ໄດ້ປຣິນຍາເອກດ້ານສາສນາສາດ.

ທຸກວັນນີ້ ທ່ານ ເມກເຣັດ ເປັນຜູ້ນຳປະກາດຕໍ່ຄົນອື່ນວ່າໃນໂລກນີ້ມີພຣະເຈົ້າ ລາວຍັງເປັນຄົນສອນໃຫ້ຜູ້ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູຮູ້ວິທີເພື່ອຈະແນະນຳເຮືອງຂອງຕົນເອງແກ່ຄົນອື່ນໆ ເພາະການເປັນຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູນີ້ຕ້ອງປ່ຽນແປງຄົບວົນຈອນໃນຊີວິດປະຈຳວັນ. ໃນພຣະຄຳພີໃໝ່ໄດ້ສຳເລັດລົງເມື່ອມີຄົນເຂົ້າມາເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ ແລະໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງຕົນເອງ (ກຈກ 16:25-34). ໂຊໂລ ໄດ້ປ່ຽນມາເປັນໂປໂລ ຊຶ່ງເປັນຕົວຢ່າງດີໃນຊີວິດປ່ຽນແປງຄົບເຕັມໃນອົງພຣະເຢຊູຜູ້ຕາຍແທນຄວາມບາບ ແລະໄດ້ຄືນມາຈາກຕາຍໃນວັນທີສາມ.

ກະສັດຊາອູນ ຜູ້ເປັນກະສັດຄົນທີ່ນຶ່ງຂອງພວກອິສຣາເອັນ ມາຈາກຕະກູນ ເບັນຈາມິນ ແລະໂຊໂລກໍຈາກເມືອງຕາໂຊກໍມາຈາກຕະກູນເບັນຈາມິນຄືກັນເພື່ອຈະເອົາຊື່ສຽງຂອງອົງພຣະເຢຊູໄປປະກາດ. ພວກຍິວມັກມີຊື່ເປັນພາສາ ລາຕິນ ຫລືກຣີກເພີ່ມຈາກພາສາຍິວ, ໂຊໂລຖ້າເປັນພາສາລາຕິນແມ່ນ ໂປໂລ ເພິ່ນເປັນສັນຊາດໂຣມມັນ ໄດ້ສຶກສາໃນເມືອງຕາໂຊ ແຂວງກີລີເກັງຊຶ່ງເປັນສູນການການສຶກສາ ມີທໍສມຸດໃຫຍ່ລອງລົງມາຈາກເມືອງ ອາເລັກຊັດເດັງ, ປະເທດອີຍິບ.

ອາຈານໂປໂລໄດ້ມີພື້ນຖານສຶກສາສູງໃນສັມຍເພິ່ນເປັນສະມາຊິກພວກສາສນາຍິວ (ຄາລາເຕັງ 1:13-14). ເພິ່ນຍັງມີຊື່ສຽງດີກັບໂລກຂອງພວກກຣີກ ເພາະຮູ້ຈັກປັດສະຍາຂອງຊາວກຣີກດີ. ເພິ່ນໄດ້ສຶກສາກັບ

ສາສດາຈານ ຄາມາລີເອັນ (ກາຈກ 22:3), ຊຶ່ງເປັນຄົນດີເລີດໃນສມັຍນັ້ນ. ຄາມາລີເອັນເປັນຄົນປານກາງ (ກາຈກ 5:33-39). ແຕ່ເຫັນວ່າລູກສິດຄືໂປໂລເປັນຄົນເຄັ່ງຄັດ ພ້ອມທີ່ຕໍ່ສູ້ເພື່ອສາວິກຂອງອົງພຣະເຢຊູໃນເມື່ອມາຮູ້ຈັກ ແລະໄດ້ເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ ເພາະເພິ່ນໄດ້ເຫັນຄວາມຮັກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະອົງ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

13. ເອົາເຈັ້ງແລະສິດຄຳຢາຍໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນ ບອກວ່າໃຫ້ພວກເຂົາຂຽນສິ່ງທີ່ເຂົາມັກລົງເປັນລຳດັບ. ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວໃຫ້ມີຄົນສມັກອ່ານສິ່ງທີ່ຕົນເອງໄດ້ຂຽນໃຫ້ຄົນອື່ນຟັງ. ຖາມອີກວ່າພວກເຂົາສາມາດຈະເລືອກອັນນຶ່ງຈາກສິ່ງທີ່ພວກເຂົາຂຽນລົງ ເພື່ອເອົາມາປະກອບໃຊ້ເປັນພະຍານເຮື່ອງຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ?
14. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ກິຈການ 9:1-9, ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນຊອກເຫດຜົນທີ່ອາຈານໂປໂລອິດສາແລະຂົ່ມເຫງຄຣິສະຕຽນ?
15. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເວົ້າກັບໂຊໂລວ່າ, “ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຂົ່ມເຫງເຮົາ?” ອົງພຣະເຢຊູອ້າງວ່າທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງ ເປັນຂອງພຣະອົງ. ທ່ານຄິດວ່າຄຣິສະຕຽນສ່ວນຫລາຍເຂົ້າໃຈບໍ່ວ່າພວກເຂົາເປັນພາກສ່ວນໃນອົງພຣະຄຣິດ?
16. ກ່າວວ່າ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ໂຊໂລເທົ່ານັ້ນມີປະສົບການອັນປະລາດໃນທິນທາງຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປເມືອງດາມາເຊ ແຕ່ພວກທີ່ເດີນທາງຮ່ວມກັນນັ້ນກໍເປັນຄົນປາກບໍ່ອອກຄືກັນ. ທ່ານຄິດວ່າພວກເຂົາໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຄືກັບໂຊໂລບໍ່?
17. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ກິຈການ 9:10-19. ບອກໃຫ້ເບິ່ງ ອານາເນັງ. ຖາມວ່າໃນຊີວິດຂອງທ່ານມີບໍ່ບາງເທື່ອທ່ານຢາກເປັນພະຍານແກ່ຄົນອື່ນ ເຖິງແມ່ນທ່ານມີຄວາມຍ້ານ ແລະຍຳເກງຄົນນັ້ນ?
18. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າ ໂຊໂລ ກາຍເປັນໂປໂລ ພຣະເຈົ້າໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຕໍ່ຄົນຕ່າງຊາດ (ກາຈກ 9:15). ທ່ານເດຣູສິກບໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເອົາທ່ານເປັນເຄື່ອງມືເພື່ອເອົາເຮື່ອງຂອງອົງພຣະເຢຊູໄປຫາຄົນອື່ນໆ?
19. ຖ້າທ່ານຈະບອກປະສົບການຂອງທ່ານຕໍ່ຄົນອື່ນ ທ່ານຈະເວົ້າເຮື່ອງຫຍັງ?
20. ອ່ານ ກິຈການ 9:20-22; 26-31. ປະສົບການຂອງໂຊໂລ 9:1-23 ໄດ້ປ່ຽນແປງໄປ 180 ອົງສາ ເພິ່ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນເຫສນາ ປະກາດເຮື່ອງຂອງອົງພຣະເຢຊູທັນທີ. ທ່ານແປກໃຈໃນເຮື່ອງຢ່າງນີ້ບໍ່?
21. ຄຣິສະຕຽນທຸກຄົນຈຳເປັນຕ້ອງມີ ບາຣະນາບາ ໃນຊີວິດ ແລະຄຣິສະຕຽນທຸກຄົນຕ້ອງເປັນບາຣະນາບາຕໍ່ຄົນອື່ນເພື່ອຈະໄດ້ຊູໃຈໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮັບໃຊ້. ທ່ານເຄີຍເປັນ ບາຣະນາບາຕໍ່ຄົນອື່ນຫລືບໍ່?

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ພຣະເຈົ້າປະທານພຣະຄຸນ / ຄຣິສຕະຈັກຖືກຕັ້ງຂຶ້ນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກິຈການ 11: 1-26

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ກິຈການ 10-11

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄົນຕ່າງຊາດຮັບຂ່າວປະເສີດ ແລະຕັ້ງຄຣິສຕະຈັກໜ່ວຍສຳຄັນທີ່ເມືອງອັນ ຕີໂອເຊັງ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ມີອຸປະສັກອັນໃດທີ່ບໍ່ໃຫ້ພວກເຮົາປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ທຸກໆຄົນ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ທາວິທີທີ່ຈະລົດອຸປະສັກຂອງການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບທຸກຄົນ.

ອ່ານລວບ: ເມື່ອຂ່າວປະເສີດໄດ້ຂຍາຍຕົວ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງທຳລາຍອຸປະສັກຂອງສາສນາ, ປະເພນີ, ແລະພາສາ ໃນເວລາດຽວກັນກໍຊົງສ້າງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະອົງໃນສັຕວັດທີນຶ່ງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ຖາມຄົນໃນຫ້ອງຮຽນວ່າມີຜູ້ໃດແດ່ມັກໃຊ້ຊື່ຫລິ້ນ? ຫລັງຈາກມີຄົນຕອບແລ້ວ, ຖາມ: ມີຊື່ຫລິ້ນໃດ ແດ່ທີ່ຄົນນິຍົມ? ມີຊື່ຫລິ້ນໃດແດ່ທີ່ຄົນບໍ່ມັກ? ທ່ານຄິດເຫັນຕົວຢ່າງຊື່ທີ່ໂຫດຮ້າຍແນວໃດແດ່? ຫລັງຈາກສິນທະນາກັນແລ້ວ, ຖາມ: ຖ້າມີຄົນເອີ້ນທ່ານວ່າ "ຄຣິສຕຽນ" ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດ? ມີສະ ຖານະການແນວໃດແດ່ທີ່ທ່ານບໍ່ຢາກໃຫ້ຄົນອື່ນເອີ້ນທ່ານວ່າ "ຄຣິສຕຽນ"?

ເວົ້າວ່າ: ບົດຮຽນນີ້ໄດ້ເປີດເຜີຍຄວາມກ້າວໜ້າຂອງ "ທາງ" (The Way) ໃນພຣະທັມກິຈການ, ເມື່ອຂ່າວປະເສີດໄດ້ຂຍາຍອອກໄປເຖິງແຜ່ນດິນໃໝ່ແລະຂນົບທຳນຽມໃໝ່.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ສລຸບພຣະທັມ ກິຈການ 10: 1-35; 44-48, ເປໂຕໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດເຣື່ອງນິມິດ ແລະການພົບ ກັບໂກເນລີໂອຂອງທ່ານ. ໃຫ້ເຈາະຈົງໃສ່ ຂໍ້ 9-15. ຖາມ, ຄຣິສຕຽນເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດເມື່ອພວກ ເຮົາໄດ້ຮັບການເອີ້ນຈາກພຣະເຈົ້າແຕ່ຮູ້ສຶກໃນໃຈຕົວເອງວ່າ "ບໍ່ໄດ້ແທ້, ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ"?
3. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ ກຈກ 11:1-3, 15-18. ຕໍ່ໄປ ອ່ານຫົວຂໍ້"ພຣະເຈົ້າປະທານພຣະຄຸນແກ່ຊາວຕ່າງ ຊາດ." ຖາມ: ພວກເຮົາມີຂໍ້ຂັດຂ້ອງແນວໃດແດ່ ໃນການທີ່ຈະອອກໄປທາງຄົນທີ່ເຂົ້າເມືອງໃໝ່?

ຂຽນຄໍາຕອບໃສ່ກະດານ; ແລ້ວສໍາລັບຄໍາຕອບແຕ່ລະຢ່າງໃຫ້ນັກຮຽນລົງຄະແນນຄວາມສໍາຄັນແຕ່ 1-5 (ນໍ້າເບີສູງຖືວ່າມີເຫດຜົນດີ). ສຸດທ້າຍ, ຖາມ: ຄຣິສຕຽນແລະຄຣິສຕະຈັກຈະເຮັດວິທີໃດທີ່ຈະແກ້ໄຂຄວາມຂັດຂ້ອງດັ່ງກ່າວມານັ້ນ?

4. ອ່ານ ກຈກ 11:19-26 ແຮງໆ ເວົ້າວ່າ: ຄຣິສຕະຈັກເມືອງອັນຕີໂອເຊັງໄດ້ໃຊ້ເວລາຫລາຍເດືອນໃນການອ້ອນວອນອະທິຖານແລະຕຽມຕົວເພື່ອຈະອອກໄປປະກາດ. ຖາມ: ກຸ່ມຫລີບຸກຄົນຈະໃຊ້ເວລາຝຶກດົນປານໃດ? ເວລາໃດທີ່ເຂົາເຈົ້າຈະສາມາດແລະຕຽມພ້ອມທີ່ຈະອອກໄປປະກາດ? ຖ້າເປັນຄຣິສຕຽນໜຸ່ມແລະຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃໝ່, ດົນປານໃດເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຈະສາມາດສອນຄົນອື່ນໆໄດ້? ຄົນທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນເກົ່າຍັງຕ້ອງການອົບຮົມຢູ່ບໍ່? ມີທາງໃດແດ່ທີ່ຄຣິສຕຽນຈະສາມາດສັ່ງສອນກັນແລະກັນ? ເວົ້າວ່າ: ການຝຶກອົບຮົມນັ້ນເປັນສິ່ງສໍາຄັນ; ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຂົາ.
5. ອ່ານຫົວຂໍ້ "ພຣະເຈົ້າຊົງຕັ້ງຄຣິສຕະຈັກໃນເມືອງອັນຕີໂອເຊັງ." ອະທິບາຍບົດຮຽນ; ຫລັງຈາກນັ້ນ ຖາມ: ຜູ້ໃດຄື "ບາຣະນາບາ" ເຮືອງການໝູນໃຈໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງພວກເຮົາ?

ນໍາພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ກ່ອນມີ້ຮຽນບົດຮຽນນີ້, ຊອກຫາເຮືອງຕ່າງໆກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫລືອຄອບຄົວອົພິບທີ່ມາເຖິງປະເທດອະເມຣິກາພາກເໜືອ. ຫລາຍຄົນໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຮືອງທີ່ຢູ່ອາສັຍ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ອາຫານ, ສອນພາສາອັງກິດ, ຊ່ວຍທາງານ, ຊ່ວຍພາຫະນະ, ສ້າງຄວາມເປັນເພື່ອນ, ແລະໃຫ້ການແນະນຳ. ຫລັງຈາກສົນທະນາກັນແລ້ວ, ຖາມ: ແມ່ນຫຍັງຈະເກີດຂຶ້ນຖ້າອົພິບເຫລົ່ານີ້ຂາດຄົນຊ່ວຍເຫລືອປະເພດນີ້? ທ່ານຄິດວ່າຜູ້ທີ່ຊ່ວຍອົພິບກໍໄດ້ຮັບຜົນຄືກັນບໍ່? ແມ່ນຫຍັງຄືສິ່ງທີ່ລໍາບາກສໍາລັບຊຸມຊົນນັ້ນ? ຄຣິສຕະຈັກຄວນມີສ່ວນເຮືອງຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກອົພິບຫລືບພັຍແນວໃດແດ່? ການຊ່ວຍອົພິບຈະຕ້ອງເຮັດຢ່າງສເມີພາບບໍ່ ຫລືອີງຕາມສາສນາຂອງພວກເຮົາ?
7. ຊັກຊວນທຸກຄົນໃຫ້ພິຈາຣະນາເບິ່ງຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນກະດານ, ບໍ່ວ່າຈະຢູ່ທາງລົບ ຫລືທາງບວກ, ແລະໃຫ້ເບິ່ງວ່າສິ່ງໃດແດ່ທີ່ຖືກກັບຕົວເອງ; ເບິ່ງວ່າມີຫຍັງແດ່ທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຮັດໄດ້ເພື່ອຈະເປັນເໝືອນພຣະຄຣິດ. ປິດການສຶກສາພຣະຄໍາດ້ວຍການອະທິຖານ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ການປະກາດຂອງໂປໂລຄັ້ງທີໜຶ່ງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກິຈການ 13: 1-6, 13-15, 42-52

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ກິຈການ 13

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງອັນຕີໂອເຊັງເຊື້ອຟັງພຣະວິນຍານແລະໄດ້ສົ່ງໂປໂລແລະບາຣະນາບາໃຫ້ເປັນຜູ້ປະກາດກັບຄົນໃນໂລກ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຂ້ອຍຈະສາມາດເຊື່ອຟັງການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະວິນຍານໃຫ້ໄປປະກາດໄດ້ວິທີໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຍອມຟັງການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະວິນຍານໃຫ້ໄປປະກາດ, ບໍ່ວ່າຈະເອີ້ນໄປບ່ອນໃດ.

ອ່ານລວບ: ພຣະເຈົ້າຊົງເລີ່ມປະກາດກັບຄົນຕ່າງຊາດຜ່ານການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະວິນຍານທີ່ຄຣິສຕະຈັກເມືອງອັນຕີໂອເຊັງໂດຍການສົ່ງໂປໂລແລະບາຣະນາບາໃຫ້ເປັນຜູ້ປະກາດ. ການປະກາດຂອງໂປໂລຄັ້ງທີໜຶ່ງເລີ່ມຈາກການເຊື່ອຟັງແລະການຮັບຮູ້ຂອງຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງອັນຕີໂອເຊັງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ແນະນຳນັກຮຽນໃຫ້ອ່ານ ຄຳນຳ ໃນບົດຮຽນສຳລັບຕົວເອງຢ່າງງ່າຍດາຍ. ແລ້ວຂໍຜູ້ສັມັກທີ່ເຄີຍເປັນກັມມະການຊອກຫາສິດຍາພິບານແບ່ງປັນປະສົບການໃຫ້ທ້ອງຮຽນຟັງ; ຂໍໃຫ້ອະທິບາຍຄວາມສັມພັນລະຫວ່າງຄະນະກັມມະການ ແລະຂໍໃຫ້ແບ່ງປັນວິທີທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຕັດສິນໃຈໃນຕອນທ້າຍສຸດ.
2. ຂຽນຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ກະດານ: "ພຣະວິນຍານຊົງເວົ້າກັບຄຣິສຕະຈັກວິທີໃດ?" ກ້ອງລົງມາໃຫ້ຂຽນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ຂອງບົດຮຽນສຳລັບນີ້:
  - ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຊົງເອີ້ນ (ກາຈກ 13: 1-3)
  - ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຊົງສົ່ງ (ກາຈກ 13: 4-6)
  - ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຊົງເປີດປະຕູ (ກາຈກ 13: 13-15)
  - ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຊົງໃຫ້ຄວາມກ້າ (ກາຈກ 13: 42-52)
3. ຂໍໃຫ້ນັກຮຽນບາງຄົນຕອບຄຳຖາມທີ່ຢູ່ໃນກະດານ. ຫລັງຈາກໃຫ້ເວລາເລັກນ້ອຍແລ້ວໃຫ້ເວົ້າວ່າ, ມີພວກເຮົາຈະສຳຣວດເບິ່ງການໄປປະກາດຂອງໂປໂລແລະບາຣະນາບາຄັ້ງທີໜຶ່ງ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາພິຈາລະນາວິທີທີ່ພວກເຮົາຈະເຊື່ອຟັງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຊົງເອີ້ນໃຫ້ອອກໄປປະກາດ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

4. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນສີ່ກຸ່ມ, ໜ້ອຍຫລາຍບໍ່ສຳຄັນ ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເອົານຶ່ງຫົວຂໍ້ໃນກະດານໄປພິຈາລະນາ (ອ່ານພຣະຄຳພີ, ອ່ານຄຳອະທິບາຍ, ຄົ້ນຄວ້າເພີ່ມເຕີມ, ແລະຕຽມສລຸບ); ແນະນຳໃຫ້ເບິ່ງການທຳງານຂອງພຣະວິນຍານໃນພຣະຄຳນັ້ນໆ ແລະແນະນຳວິທີສ້າງເກດການຊົງທຳງານໃນຊີວິດ ແລະໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງເຂົາເຈົ້າ.
5. ຫລັງຈາກໃຫ້ເວລາສົມຄວນແລ້ວ, ເຊີນແຕ່ລະກຸ່ມໃຫ້ສລຸບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ພົບພໍ້; ທ່ານອາດຈະໃຫ້ເວລາເພື່ອສອບຖາມເພີ່ມ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ບອກວ່າພຣະເຈົ້າອາດຈະເອີ້ນແຕ່ລະຄົນໃຫ້ເຮັດວຽກບໍ່ຄືກັນ ບາງຄົນຊົງເອີ້ນໃຫ້ເຮັດເປັນອາຊີບ ແລະບາງຄົນອາດຈະເອີ້ນໃຫ້ເປັນອາສາສັມັກ. ສິ່ງສຳຄັນຄືພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໃຫ້ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນມີສ່ວນໃນພັນທະກິດຂອງພຣະອົງເພື່ອຮາຊອານາຈັກຈະຈະເຣີນຕໍ່ໄປ.
7. ສົນທະນາ ແລະຕອບຄຳຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.
8. ຂໍ້ນັກຮຽນໃຫ້ອ້ອນວອນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມີພຣະປະສົງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄປປະກາດຢູ່ໃສ; ໃຫ້ເວລາອ້ອນວອນ ແລະພິຈາລະນາສ່ວນຕົວ. ບົດການຮຽນໂດຍໝູນໃຈນັກຮຽນໃຫ້ເຊື່ອຟັງການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ສຄ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ເສຣີພາບ ຫລື ກົດລະບຽບ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ກິຈການ 15: 1-29

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ກິຈການ 15

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການປະຊຸມໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເລືອກເສຣີພາບແທນທີ່ຈະເລືອກກົດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງແດ່ຄືສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຄວາມພົ້ນ ແລະສິ່ງທີ່ປະກອບໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮັບຮູ້ວ່າພຣະຄຣິດແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ແລະສິ່ງທີ່ປະກອບໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ.

ອ່ານລວບ: ພວກຟາຣີຊາຍທີ່ເຊື່ອແລ້ວເນັ້ນໃຫ້ພວກຄົນຕ່າງຊາດທີ່ເຊື່ອນັ້ນຕ້ອງເຊື່ອພັງບັນຍັດຂອງຄົນຍິວ ແລະເຊື່ອພຣະຄຣິດຈຶ່ງຈະຖືວ່າເປັນຄຣິສຕຽນ. ການປະຊຸມໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຮັບເປັນມະຕິວ່າພຣະຄຣິດແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຄືສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຄວາມພົ້ນ ແລະການເປັນສະມາຊິກໃນຄຣິສຕະຈັກ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

- ເລີ້ມບົດຮຽນດ້ວຍການອ່ານກົດໝາຍທີ່ແປກໆຊຶ່ງຍັງໃຊ້ຢູ່ໃນປັດຈຸບັນໃນບາງເມືອງ:
  - ໃນນອດແຄໂຣໄລນາ, ການຫລິ້ນບິ້ງໂກຈະບໍ່ໃຫ້ເກີນຫ້າຊົ່ວໂມງ.
  - ໃນເມືອງກວິດແມນ ຮັດຈໍເຈັງ, ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໄກ່ຂ້າມຖົນິນ.
  - ໃນອາຣີໂຊນາ, ທ່ານອາດຖືກຈຳລອງເຖິງຊາວຫ້າປີຖ້າໄປຕັດຕົ້ນຕະບອງເພັດ.
  - ໃນເທກຊັດ, ການຂາຍໜ່ວຍຕາຂອງຄົນຜິດກົດໝາຍ,
  - ໃນນອດແຄໂຣໄລນາ, ຮ້ອງເພັງບໍ່ຖືກໂນດແມ່ນຜິດກົດໝາຍ.
  - ໃນອາລາບາມາ, ການເອົາຕົວໝີຕີກັນຜິດກົດໝາຍ.
  - ໃນແຊນແອນໂຕນີໂອ ຮັດເທກຊັດ, ການທຳທ່າເຈົ້າຊູ້ ຜິດກົດໝາຍ.

ນອກຈາກທີ່ກ່າວມານີ້, ທ່ານເຄີຍໄດ້ເຫັນກົດໝາຍທີ່ແປກໆ ອີກບໍ່?

- ແນະນຳບົດຮຽນວ່າ: ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະເບິ່ງກິຈການ 15 ຊຶ່ງອະທິບາຍການຕັດສິນໃຈເຮືອງຈຳເປັນສຳລັບບຸກຄົນທີ່ຈະເຂົ້າຮ່ວມໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນພວກຄົນຕ່າງຊາດທີ່ມາ

ເຊື່ອ. ພວກເຮົາຈະເຫັນພວກເຂົາເຈົ້າພິຈາລະນາຄຳຖາມກ່ຽວກັບບັດຍັດຂອງຄົນຍິວ ແລະການເລືອກລະຫວ່າງເສຣີພາບແລະກິດລະບຽບ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ຂຽນຫົວຂໍ້ຂອງບົດຮຽນໃສ່ກະດານໄວ້.
  - ພຣະຄຸນຖືກທ້າທາຍ (ກາຈກ 15: 1-5)
  - ພຣະຄຸນຖືກພິຈາລະນາ (ກາຈກ 15: 16-21)
  - ພຣະຄຸນຖືກຮັບຮູ້ (ກາຈກ 15: 22-29)
4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານກິຈການ 15: 1-5. ຫລັງຈາກນັ້ນຖາມ: ທ່ານຄິດວ່າການຖືກກົດລະບຽບເພື່ອຈະໄດ້ພົ້ນນັ້ນງ່າຍກວ່າການພົ້ນດ້ວຍພຣະຄຸນບໍ່? (ການຖືກກົດລະບຽບແມ່ນຕົວເຮົາເອງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມແທນທີ່ຈະແມ່ນພຣະຄຸນ; ນອກນັ້ນການຖືກກົດລະບຽບແມ່ນຜູ້ທີ່ໃຫ້ກົດລະບຽບເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ).
5. ອ່ານກິຈການ 15: 16-21. ໃຊ້ຄຳອະທິບາຍໃນບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍສລຸບການປຶກສາຫາລືຂອງກອງປະຊຸມໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ.
6. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສອງກຸ່ມເພື່ອການສົນທະນາລະຫວ່າງຄວາມພື້ນໂດຍພຣະຄຸນ ແລະຄວາມພື້ນໂດຍພຣະຄຸນກັບການດີ. ກຸ່ມນຶ່ງໃຫ້ເວົ້າເຮື່ອງພຣະຄຸນຢ່າງດຽວແລະອີກກຸ່ມນຶ່ງໃຫ້ເວົ້າເຮື່ອງພຣະຄຸນກັບການດີຕ່າງໆ. ຫລັງຈາກໃຫ້ເວລາສົມຄວນແລ້ວ, ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມມາລາຍງານຄຳເຫັນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.

ຫລັງຈາກແຕ່ລະກຸ່ມໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນແລ້ວໃຫ້ພານັກຮຽນໄປເບິ່ງພຣະທັມໂຣມ ແລະພຣະທັມຢາໂກໂບ. ເວົ້າວ່າ: ພຣະທັມໂຣມບອກວ່າຄວາມພື້ນໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຸນຢ່າງດຽວ. ແຕ່ປາກົດວ່າພຣະທັມຢາໂກໂບບອກວ່າການດີຈະຕ້ອງປະກອບກັບຄວາມເຊື່ອເພື່ອຈະພົ້ນ ຫລາຍຄົນສອນວ່າໂປໂລແລະຢາໂກໂບເວົ້າຢ່າງດຽວກັນແຕ່ຈາກມຸມມອງທີ່ຕ່າງກັນ; ໂປໂລສອນວ່າພວກເຮົາພື້ນໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ ແລະຢາໂກໂບສອນວ່າຜູ້ທີ່ພື້ນແລ້ວຈະຕ້ອງມີການດີຕິດຕາມມາ (ຢາໂກໂບບໍ່ໄດ້ສອນວ່າພວກເຮົາລອດພື້ນດ້ວຍການດີ).

7. ອ່ານກິຈການ 15: 22-29. ພານັກຮຽນເບິ່ງການຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນບົດຮຽນ(ພື້ນດ້ວຍພຣະຄຸນຢ່າງດຽວແຕ່ເພື່ອບ້ອງກັນຄຣິສຕະຈັກຈິ່ງໄດ້ມີຄຳແນະນຳເພີ່ມເຕີມເຊັ່ນ: ໃຫ້ເວັ້ນເສັ້ງຈາກສິ່ງຊົ່ວມົວໝອງເນື່ອງດ້ວຍພຣະທຽມ, ຈາກການຫລິ້ນຊູ້, ຈາກການກິນສັດຕາຍຮັດຄຳ ແລະຈາກການກິນເລືອດ).

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນຊຶ່ງມີຢູ່ສີ່ຂໍ້.
9. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ອ້ອນວອນບົດການສຶກສາພຣະຄຳ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ຄົນໃນຄຸກສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ກິຈການ 16:11-34
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:	ກິຈການ 16
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ໃນຂະນະທີ່ໂປໂລແລະຊີລາຖືກຄຸກຍ້ອນເຊື່ອພຣະເຢຊູນັ້ນທ່ານທັງສອງໄດ້ນຳຄົນໃນຄຸກເຊື່ອພຣະເຢຊູຄືກັນ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຈະເອົາການຖືກຂົ່ມເຫງ ເປັນພະຍານຢ່າງບໍ່ຕ້ອງປາກແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອຊ່ອຍເຮົາຕັ້ງໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອໃນທຸກກໍລະນີ.

ບົດນຳ.

1. ບົດຮຽນວັນນີ້ຍາວ ແລະຖືກແບ່ງອອກເປັນ 4 ຫົວຂໍ້ ດັ່ງນັ້ນຄູຈຳຕ້ອງແບ່ງເວລາໃຫ້ພໍດີຫລືຈະແບ່ງເປັນສອງອາທິດກໍຈະໄດ້ລາຍລະອຽດຫລາຍເພີ່ມຂຶ້ນ.
2. ເວົ້າເຮື່ອງການກົດຂີ່ຂົ່ມເຫງທີ່ປະເທດອິນເດັງໃຫ້ນັກຮຽນຟັງ.

ຜົນຂອງການເປັນພະຍານ (ກິຈການ 16:11-15)

1. ຂໍ້ 9-10 ໂປໂລເຫັນນິມິດ ໃຫ້ປ່ຽນທິດທາງການປະກາດ ໄປຍັງມາເກໂດເນັງ, ແລ້ວໂປໂລແລະຊີລາກໍປະຕິບັດຕາມນິມິດນັ້ນ.
2. ຂໍ້ 11-12 ໂປໂລຈຶ່ງເດີນທາງດ້ວຍເຮືອສະເພົາ(ເຮືອໃບລົມ) ຈາກເມືອງໂທອາດຜ່ານເມືອງຊາມາທາເກ, ຜ່ານເມືອງເນອາໂປລີ, ຜ່ານເມືອງຟິລິບປອຍ ເຂົ້າໄປເຂດແດນມາເກໂດເນັງ ແລ້ວກໍພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນຫລາຍວັນ ເພື່ອລໍຖ້າວັນສະບາໂຕ.
3. ຂໍ້ 13-14 ນາງລີເດັງ ເປັນຜູ້ຕັ້ງໃຈຟັງຄຳເທສນາຂອງໂປໂລ, ຈົນລາວເຂົ້າໃຈເນື້ອໃນຂອງເທສນາຈາກໂປໂລຈຶ່ງຮັບເຊື່ອໃນວັນນັ້ນ. (ບອກນັກຮຽນວ່າ ການຕັ້ງໃຈຟັງດ້ວຍຄວາມຢຳເກງເປັນຜົນດັ່ງນີ້ແຫລະ). ແລະຂໍ້ 15 ຍັງບອກອີກວ່າ ໝົດທັງຄົວເຮືອນຂອງນາງລີເດັງເຊື່ອແລະຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍ.
4. ກ່າວເຖິງ ສຸພາສິດກ່າວວ່າ "ທາງທີ່ພາໃຫ້ເກີດຄວາມຮູ້ນັ້ນ ຄືກ່ອນອື່ນພວກເຈົ້າຕ້ອງຢຳເກງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄົນໂງ່ມັກປາດປັນຍາ ແລະບໍ່ຍອມສຶກສາຮຳຮຽນ" (ສຸພາສິດ 1:7).

ການເປັນພະຍານອາດມີຜູ້ບໍ່ມັກ (ກິຈການ 16:16-21)

1. ຂໍ້ 16-17 ໂປໂລໄປຍັງບ່ອນໄຫວ້ວອນໄດ້ພົບກັບຍິງໝໍດູທີ່ມີຜິສິງ ຫາເງິນມາໃຫ້ນາຍ ລາວຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ “ຄົນເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າສູງສຸດໄດ້ມາປະກາດເລື່ອງທາງພົ້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ” ເປັນສິ່ງດີທີ່ຜິຮູ້ ແຕ່ໂປໂລເຫລືອໃຈ ເພາະເຫັນວ່າຜິທີ່ສິ່ງຢູ່ກຳລັງຂົ່ມເຫງຍິງນີ້ໃຫ້ເປັນແນວນີ້.

2. ຂໍ້ 18-21 ໂປໂລໄດ້ສັ່ງຜິຮ້າຍໃຫ້ອອກຈາກນາງໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູ ແລ້ວຜິກອອກທັນທີ ແລ້ວນາງກໍກາຍເປັນຄົນປົກກະຕິ ບໍ່ສາມາດດູມໂຕອີກຕໍ່ໄປ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ນາຍຂອງນາງຜູ້ຊຶ້ງກຳອຳນາດແຫ່ງຈັກະພັດໂຣມໃຊ້ອຳນາດເຂົ້າຈັບກຸມໂປໂລແລະຊີລາ ເພາະໂປໂລແລະຊີລາເຮັດໃຫ້ເຂົາຂາດລາຍໄດ້ຈາກການດູມ. ເຂົາໄດ້ກ່າວໂທດໂປໂລວ່າ ຄົນກໍຄວາມຫວຸ້ນວາຍ.

ເປັນພະຍານອາຈນຳໄປເຖິງທຸກທໍຣະມານ (ກິຈການ 16: 22-24)

1. ຂໍ້ 22 ເຂົາໄດ້ຍິວະຍິງປະຊາຊົນໃຫ້ລຸກຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ໂປໂລແລະຊີລາ ແລ້ວສັ່ງຈັກເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມຂອງໂປໂລແລະຊີລາອອກ ເພື່ອຈະຕິດ້ວຍແສ້ໜັງ.

2. ຂໍ້ 23-24 ແລ້ວເຂົາກໍສັ່ງກັກຂັງໂປໂລແລະຊີລາໜັກເຖິງສາມເທົ່ານັ້ນໃຫ້ (ເບິ່ງບົດຮຽນ)

ບໍ່ຖອຍຈະມີຄົນເຊື່ອຫລາຍຂຶ້ນ (ກິຈການ 16:25-34)

ໝາກຜົນຂອງຄວາມອິດທິນແລະໝັ້ນຄົງຕໍ່ຄວາມເຊື່ອນັ້ນມີ 5 ຢ່າງດີເກີດຂຶ້ນດັ່ງນີ້;

1. ພວກນັກໂທດອື່ນໆເພາະທີ່ໂປໂລແລະຊີລາຮ້ອງສັຮເສີນຢູ່. ເພິ່ນອາດຈະມີສຽງດີທີ່ຈະໃຫ້ຄົນອື່ນຢາກຟັງສຽງຮ້ອງເພງຂອງເພິ່ນ.
2. ມີການອັສຈັນເກີດຂຶ້ນຄື ເກີດແຜ່ນດິນໄຫວໃຫຍ່ ຈົນຄຸກສະທ້ານສະເທືອນ.
3. ປະຕູຄຸກໄດ້ເປີດໄຂອອກທຸກບານ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ໜີ.
4. ຂີ້ທີ່ໃສ່ຕີນຂອງທ່ານທັງສອງ ແລະນັກໂທດອື່ນໆກໍຫລຸດອອກ.
5. ນາຍທັມມະໂຮງແລະຄອບຄົວຮັບເຊື່ອແລະຮັບບັບຕິສະມາ.

ບົດຮຽນວັນນີ້ເຮົາເຫັນມີສອງຄອບຄົວຮັບເຊື່ອແລະຮັບບັບຕິສະມາໃນທັນໃດ ແມ່ນຄອບຄົວນາງລີເດັງ ຜູ້ຢາກເກງແລະຕັ້ງໃຈຟັງ ແລະຄອບຄົວທັມມະໂຮງ ຜູ້ທີ່ຄິດວ່າຕາຍແລ້ວເມື່ອນັກໂທດໜີຄຸກຈຶ່ງມອບຊີວິດໃຫ້ພຣະເຈົ້າ.

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 11
ເຂົ້າຫາຄົນຕ່າງຊາດດ້ວຍພຣະທັມ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ກິຈການ 17:10-12, 16-34
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ກິຈການ 17
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຮຽນເອົາແບບຢ່າງການປະກາດຂ່າວປະເສີດ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຈະນຳເອົາຂ່າວປະເສີດໄປຍັງຄົນຊາດອື່ນແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ໂປໂລປະກາດໄປຕາມແບບຂອງຊາດນັ້ນ ແຕ່ເນື້ອໃນບໍ່ເຄີຍປ່ຽນ.

ບົດນຳ.

ການປະກາດເຣື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ຈຳເປັນຈະຕ້ອງມີວິທີ, ມີຄວາມກ້າຫານ ແລະມີຄວາມອ່ອນສຸພາບດ້ວຍ.

ໂອ້, ໂອ! ມີບັນຫາເສັງແລ້ວ (ກິຈການ 17:10-12)

1. ສອງປະເດັນໃຫຍ່ຄື;

1. ເຂົາບໍ່ຮັບຄຳເທສນາຂອງໂປໂລທີ່ກ່າວວ່າ "ຈຳເປັນທີ່ອົງພຣະຄຣິດຕ້ອງຊົງທົນທຸກທໍຣະມານ ແລະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ ແລະກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, "ພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ເຮົາປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນພຣະຄຣິດ" (17:3).

2. ພວກເຂົາຄິດເຫິງສາ ເພາະວ່າມີລາງຄົນເຊື່ອຟັງໂປໂລ ແລະໄດ້ສັກໃຈຕິດຕາມເປັນສາວິກຂອງໂປໂລ " ບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ຍອມເຊື່ອຈຶ່ງສັກເຂົ້າເປັນພັກພວກຂອງໂປໂລກັບຊີລາ ຮວມທັງຊາດກຣີກຜູ້ຍຳເກງພຣະເຈົ້າ ແລະຍິງຜູ້ສຳຄັນບໍ່ໃຊ້ໜ້ອຍຄົນ" (17:4).

ຊັກຊວນນັກຮຽນຢ່າຄຽດແຄ້ນ ເພາະມັນຈະກາຍເປັນຄວາມເຫິງສາ, ເມື່ອເຫິງສາຈະກາຍເປັນຄົນຫາເຣື່ອງໃສ່ພີ່ນ້ອງ. ເຮົາຈະເຫັນພວກເຫິງສາເຮັດກັບໂປໂລດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້;

2. ເຂົາເກືອບຂ້າໂປໂລ ແຕ່ໂປໂລແລະທີມງານໄດ້ໜີເອົາຕົວລອດໃນເວລາກາງຄືນໄປເມືອງເບຣອຍອາ, ແຕ່ໂປໂລຍັງບໍ່ຫລາບເຂົ້າໄປໃນໂຮງທັມມະເທສນາຂອງຊາວຍິວທີ່ເມືອງເບຣອຍອາ ວັນນັ້ນໄດ້ມີຫລາຍຄົນຮັບເຊື້ອ ເພາະເຂົາຕັ້ງໃຈຟັງດ້ວຍຄວາມນັບຖືຢ່າເກງ (ຂໍ້ 10-12). ບອກນັກຮຽນວ່າການຕັ້ງໃຈຟັງມີຜົນດັ່ງນັ້ນແຫລະ.

3. ແຕ່ເມື່ອພວກເມືອງເທຊະໂລນິກໄດ້ຮັບຂ່າວວ່າໂປໂລກັບທີມງານໄດ້ປະກາດທີ່ເມືອງເບຣອຍອາ ເຂົາກໍພາກັນໄປກໍ່ຄວາມຫວັ່ນວາຍຈົນໂປໂລໄດ້ຟ້າວໜີຈາກເມືອງນັ້ນໄປຍັງກຸງອາແຖນ. ບອກນັກຮຽນວ່າຄວາມເທິງສາໄດ້ຈອງລ້າງຈອງຜານປານນັ້ນພຸ້ນລະ.

ວິທີປະກາດຂອງໂປໂລ (ກິຈການ 17: 16-21)

1. ກຸງອາແຖນ ພວກຍິວແລະພວກກຣີກພາກັນຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມ, ສ່ວນໂປໂລປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູຊົງບັງເກີດ ແລະຍອມຕາຍເພື່ອຄົນບາບທັງປວງ ແລະພຣະອົງໄດ້ສະເດັດຄົນມາຈາກຕາຍໃນວັນຖ້ວນສາມ, ເຣື່ອງ ນີ້ເປັນທີ່ຂັດເຄືອງໃຈຂອງພວກຍິວແລະພວກກຣີກ ໂດຍສະເພາະແມ່ນພວກເອປີກູຣຽວ ແລະ ພວກຊະໂຕອີໂກ ເປັນກຸ່ມພວກນັກປຣັສຍາ ຫລືພວກທີ່ມີຄວາມຮູ້ທີ່ປະເສີດເລີດລ້ຳ.

2. ພວກເອປີກູຣຽວ ແລະ ພວກຊະໂຕອີໂກ ກ່າວຄຳຫຍາບຊ້າດູໝິ່ນໂປໂລວ່າ (ຄົນເກັບເລັມຄວາມຮູ້) ອັນມີຄວາມໝາຍວ່າພວກທີ່ເກັບເອົາຂອງເສດເຫຼືອທີ່ຕົກຈາກໂຕະ ຫລືຕົກຈາກຣິດມ້າ, ຫລືຣິດຖບັນທຸກສິນຄ້າທີ່ຜ່ານໄປມາສມັຍນີ້.

3. ເຂົາຈຶ່ງຈັບໂປໂລໄປຂຶ້ນສານອາເຣໂອປາໂຄ ເຊິ່ງເປັນສານຕັດສິນກ່ຽວກັບສາສານາໂດຍສະເພາະ. ນັບວ່າເປັນສານທີ່ອັນຕະລາຍສຳລັບໂປໂລ ເພາະຄົນໃນສານແຫ່ງນີ້ນັບຖືພຣະທີ່ມີຊື່ວ່າ Mars ແຕ່ໂປໂລປະກາດພຣະເຈົ້າທີ່ມີຊື່ວ່າ ພຣະເຢຊູ.

4. ເຂົາສືບຖາມໂປໂລວ່າ “ເຮົາຂໍຮູ້ໄດ້ຫລືບໍ່ວ່າຄວາມສອນອັນໃຫມ່ທີ່ທ່ານກ່າວນັ້ນເປັນຢ່າງໃດດ້ວຍວ່າທ່ານນຳເຣື່ອງແປກປລາດມາເຖິງທູຂອງພວກເຮົາ ” ແລ້ວໂປໂລກໍສວຍໂອກາດນີ້ເວົ້າເຣື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດໃຫ້ເຂົາຟັງ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້;

ໂປໂລເລົ່າຂ່າວປະເສີດຕໍ່ພວກປັສຍາ (ກິຈການ 17:22-34)

1. ໂປໂລກ່າວຂ່າວປະເສີດດ້ວຍອ່ອນສຸພາບວ່າ “ທ່ານຊາວກຸງອາແຖນເອີຍ, ໃນທຸກສິ່ງທຸກປະການຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າພວກທ່ານເປັນຜູ້ປະຕິບັດພຣະຕ່າງໆຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ເພາະວ່າເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານມາສັງເກດເບິ່ງສິ່ງທັງປວງທີ່ພວກທ່ານນະມັສການ ກໍໄດ້ເຫັນແທ້ນອັນນຶ່ງມີຄຳຈາຣິກໄວ້ວ່າ “ແຕ່ພຣະເຈົ້າທີ່ເຮົາບໍ່

ຮູ້ຈັກ" ເຫດສັນນັ້ນພຣະທີ່ທ່ານທັງຫລາຍນະມັສການເມື່ອຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກ ພຣະເຈົ້າອົງນີ້ແຫລະ, ຂ້າພະເຈົ້າມາ
ປະກາດແກ່ພວກທ່ານ" (ຂໍ້ 22-23).

2. ໂປໂລອ້າງເຖິງຄຳຈຳນິກຂອງເຂົາທີ່ແທ່ນບູຊາວ່າ "ແດ່ພຣະເຈົ້າທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ" ໂປໂລເວົ້າຕໍ່ໄປວ່າ
" ພຣະເຈົ້າອົງນີ້ແຫລະ, ຂ້າພະເຈົ້າມາປະກາດແກ່ພວກທ່ານ (ອ່ານ ຂໍ້ 23-27).

3. ໂປໂລກ່າວຂໍ້ຄວາມອັນສຳຄັນຕໍ່ໄປຈາກຂໍ້ 28 ຈົນເຖິງຂໍ້ 31 ເຂົາກໍຍອມຟັງທຸກປະການ ແຕ່ພໍກ່າວ
ມາເຖິງຄຳວ່າພຣະອົງຊົງຄົນມາຈາກຕາຍ ພວກເຂົາກໍຮັບບໍ່ໄດ້ ເພາະເຂົາບໍ່ເຊື່ອເຣື່ອງການຄົນມາຈາກຕາຍ
ແລະແລ້ວເຂົາກໍປ່ອຍໂປໂລໄປ ແລະຍັງມີລາງຄົນໃນທີ່ນັ້ນຕິດຕາມແລະຍອມຮັບເຊື່ອໃນວັນນັ້ນດ້ວຍ.

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ອຳລາຈາກໃຈ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ກິຈກາມ 20:17-38
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ກິຈກາມ 17
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ພັນທະກິດຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມສັມພັນ
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຄວາມສັມພັນອັນໃດທີ່ຂ້ອຍຕ້ອງມີເພື່ອພັນທະກິດຈະດີຂຶ້ນ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ຄວາມສັມພັນເປັນສິ່ງສຳຄັນສຳລັບອາຈານໂປໂລແນວໃດເຮົາກໍມີ ຄວາມສຳຄັນຢ່າງດຽວກັນ

ບົດນຳ.

ໂປໂລສ້າງຄວາມສັມພັນມີຄວາມສັມພັນໂດຍການຢັ້ງຢາມ, ຂຽນຈິດໝາຍເຖິງພວກສິດແລະຄຣິສຕະຈັກຕ່າງໆ ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໂປໂລແລະພວກລູກສິດຮວມທັງຄຣິສຕະຈັກຕ່າງໆມີຄວາມສັມພັນເປັນພິເສດ. ສຳລັບໃນເວລານີ້ເຮົາສາມາດສ້າງຄວາມສັມພັນໂດຍບໍ່ຕ້ອງອອກຈາກບ້ານ ເພາະເຮົາມີໂທຣະສັບ ທີ່ເວົ້າລົມຈົນເຫັນກັນທີ່ໜ້າຈໍໂທຣະສັບ, ສິ່ງຂໍ້ຄວາມ, ຝາກສຽງໄວ້, ເຮົາຍັງ ມີເຟສບຸກ, ມີອິນສະຕາກາມ, ມີອີແມວ ແລະອື່ນໆອີກ ແຕ່ຕ້ອງຮະວັງຫາກເຮົາບໍ່ຮັບໂທຣະສັບ, ບໍ່ຕອບອີແມວ ຫລືບໍ່ຕອບຂໍ້ຄວາມຜ່ານໂທຣະສັບ ຄວາມສັມພັນອາດເສື່ອມລົງໄດ້.

ຊ່ອຍຊີວິດຜູ້ນຶ່ງ (ກິຈກາມ 20:1-12)

ຫລັງຈາກຄວາມຫວັ່ນວາຍສາມປີໄດ້ສົງຄວາມ ໂປໂລຈຶ່ງສືບຕໍ່ການປະກາດຂ່າວປະເສີດ ແຕ່ຄັ້ງນີ້ໂປໂລຕັ້ງໃຈຈະໄປແຂວງມາເກໂດເນັງແລະປະເທດກຣີກ ແລະແຜນການທຸກຢ່າງກໍເປັນໄປຕາມນັ້ນ. ໃນຂະນະທີ່ເດີນທາງໄປນັ້ນໂປໂລໄດ້ແວະຢັ້ງຢາມເພື່ອເລົ່າໂລມໃຈຄຣິສຕະຈັກເມືອງພິລິປອຍ, ເມືອງເທຊະໂລນິກ ແລະເມືອງບີເຣັງ (20:1-2). ໂປໂລໃຊ້ເວລາສາມເດືອນພັກທີ່ປະເທດກຣີກ (ໂກຣິນໂທ). ມີຍົວຫົວຮຸນແຮງຈຳນວນນຶ່ງປອງຮ້າຍຫວັງຈະທຳລາຍແລະເອົາຊີວິດຂອງໂປໂລຢ່າງຮ້າຍແຮງ ດັ່ງນັ້ນໂປໂລ ຈຶ່ງປ່ຽນແຜນບໍ່ໄປແຂວງຊີເຣັງ ແຕ່ໄປແຂວງມາເກໂດເນັງ (ຂໍ້ 3). ທີມງານການເດີນທາງມີ "ໂຊປາໂທລູກຊາຍຂອງບີໂຣໂທ ເມືອງເບຣອຍອາ ອາຣິດຕາໂຂກັບຊະກຸນໂດໂທເມືອງເທຊະໂລນິກ ຄາໂຍໂທເມືອງເດຣະເບ ແລະຕີໂມທຽວ ຕີຂີໂກກັບໂທພີໂມຊາວແຂວງອາເຊັງ" (ຂໍ້ 4) ແລ້ວກໍໄປພັກຢູ່ເມືອງໂທອາດເປັນເວລາເຈັດວັນ (ຂໍ້ 6).

ໂປໂລໄດ້ນຳພາພື້ນຖານສິນມະຫາສິດ (ຂໍ້ 7) ແລະເທສນາອັນຍືດຍາວ. ໃນເວລານັ້ນມີຊາຍໜຸ່ມທີ່ນຶ່ງທີ່
ປ່ອງຢ້ຽມຢູ່ຫ້ອງຊັ້ນສາມໄດ້ຫລັບໄປຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາວຕົກລົງຈາກປ່ອງຢ້ຽມຊັ້ນສາມຈົນເຖິງພື້ນຫ້ອງເສັງຊີວິດ
(ຂໍ້ 9). " ຝ່າຍໂປໂລໄດ້ລົງໄປກົມຕົວກອດຜູ້ນັ້ນແລ້ວເວົ້າວ່າ, "ຢ່າວຸ້ນວາຍໃຈເພາະຊີວິດຍັງຢູ່ໃນຕົວເຂົາ"
(ຂໍ້ 10). ແປວ່າລາວໄດ້ຄືນມາມີຊີວິດຕອນໂປໂລກົມລົງໄປກອດເອົາລາວນັ້ນ.

ຍ້ຽມຢາມຄັ້ງສຸດທ້າຍ (ກິຈການ 20:13-27)

ຈາກເມືອງມາເກໂດເນັງໂປໂລເດີນທາງໄປທາງບົກຈົນເຖິງເມືອງອາໂຊ, ແລ້ວກໍເດີນທາງຕໍ່ໄປທາງເຮືອຈົນ
ເຖິງ ເມືອງມິເລໂຕ ຜ່ານຫລາຍຕົວເມືອງ ຄວາມຕັ້ງໃຈໂປໂລຍາກໄປເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ທັນເວລາເທສ
ການເພັນເຕຄໍສະເຕ ເພື່ອຈະໄດ້ນຳເອົາຊັບທີ່ພື້ນຖານຖວາຍນັ້ນໄປມອບໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຢຣູຊາເລັມ ທີ່ເມືອງ
ມິເລໂຕໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເຊີນພວກເຖົ້າແກ່ເມືອງເອເຟໂຊມາທາ ແລ້ວກ່າວຄຳປາສັຍກັບພວກເຖົ້າແກ່
ເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍຈາກຂໍ້ 18-34. ໃຈຄວາມສຳຄັນດັ່ງນີ້;

1. ທ່ານກ່າວເຖິງຊີວິດການຮັບໃຊ້ທີ່ຜ່ານຜ່າອຸປະສັກຫລາຍຢ່າງ ສິ່ງທີ່ເປັນປໂຍດແກ່ພວກທ່ານຄື
ໃຫ້ທ່ານຮຽນແບບຢ່າງທີ່ທ່ານບໍ່ທັຖອຍ (ຂໍ້ 18-21).
2. ໂປໂລບອກວ່າຈະໄປຕາມພຣະວິນຍານຊົງນຳພາ ບໍ່ວ່າຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນ ແຕ່ຈະຄອຍຟັງສຽງ
ພຣະວິນຍານທຸກເມື່ອທີ່ໄປເຖິງໝູ່ບ້ານຕ່າງໆ (ຂໍ້ 22-24).
3. ໂປໂລກ່າວອຳລາ ແລະບອກເຂົາວ່າທ່ານບໍ່ມີຊາຕາກັມ ແປວ່າໂປໂລໄດ້ເຮັດງານຝ່າຍໂປໂລ
ແລ້ວ, ດັ່ງນັ້ນຄຳຂ້າງລ່າງຈຶ່ງເວົ້າວ່າ "ເຮົາກໍສະອາດຈາກເລືອດຂອງທ່ານທຸກຄົນແລ້ວ. (ຂໍ້ 25-27).

ຄຳເວົ້າສຸດທ້າຍ (ກິຈການ 20:28-38)

- ໂປໂລໄດ້ກ່າວອຳລາແລະຕັກເຕືອນ (ຂໍ້ 28-29). ຄຳເຕືອນຂອງໂປໂລຕອນນີ້ສລຸບໄດ້ດັ່ງນີ້;
1. ລະວັງຕົວໃຫ້ດີ ແປວ່າ ໃຫ້ຄອຍເຝົ້າລະວັງ. ຍ້ານຫລົງຕົວເອງ, ຍ້ານຫລົງທາງ, ຢ່າເຜີຕົວໃຫ້ຊາ
ຕານ, ຍ້ານບໍ່ເຮັດໜ້າທີ່, ຍ້ານບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ໃນການໄຫວ້ອນ, ຍ້ານໆໆ.
  2. ຮັກສາຜູງແກະທີ່ພຣະວິນຍານຊົງຕັ້ງທ່ານໄວ້ໃຫ້ດູແລ ແປວ່າເບິ່ງແຍງໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່
ໃຫ້ຕົກເຮັ່ງເສັງຫາຍ, ໝັ່ນລ້ຽງເກືອເຂົ້າດ້ວຍອາຫານຝ່າຍຈິດວິນຍານ, ຕັກເຕືອນເຂົ້າເມື່ອເຂົ້າອອກນອກ
ທາງ ດັ່ງນີ້ເປັນຕົ້ນ.
  3. ເມື່ອເຮົາຈາກໄປຈະມີໝາໄນ ແປວ່າໂປໂລໄດ້ປຽບທຽບໃສ່ພວກຜູ້ທຳລາຍເປັນໝາໄນ ດ້ວຍວ່າ
ໝາໄນເປັນໝາທີ່ດູຮ້າຍ, ໝາໄນຕົວດຽວສາມາດຂ້າແກະເປັນສີບຽງຕົວໄດ້.

ຈະມີໝາໄນອັນໝາຍເຖິງພວກທຳຮ້າຍຈະມີຂຶ້ນ(ຂໍ້ 30-31). ແປວ່າຈະມີພວກຄຣູສອນປອມມາເວົ້າປຶ້ນ
ຄວາມຈິງ ເພື່ອຊັກຊວນໃຫ້ຕິດຕາມເຂົາ, ພວກມັນຈະມາຕົວະຍິວະຄຶງໃຫຍ່ໄດ້ຕົວະຍິວະໃຫ້ນາໆເອວາເຮັດ
ຕາມຄວາມເຫັນຂອງມັນ.

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 13

ຫ້າມຂ່າວປະເສີດບໍ່ໄດ້

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ກິຈກາມ 23:11; 25:12;28:1631
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ກິຈກາມ 23--31
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເຖິງແມ່ນໂປໂລຈະຖືກລ່າມໂສ້ ແຕ່ທ່ານຍັງປະກາດໃຫ້ທຸກຄົນ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ມາເບິ່ງວ່າພຣະເຈົ້າຊົງປົດປ່ອຍຂ່າວປະເສີດແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອໃຫ້ພິຈາລະນານຳຂ່າວປະເສີດດ້ວຍການເປັນພະຍານ.

ບົດນຳ.

ນອກຈາກພຣະເຢຊູແລ້ວຍັງມີທ່ານອາຈານໂປໂລເປັນຜູ້ມີຊື່ສຽງຫລາຍທີ່ສຸດໃນພຣະຄຳພີພາກພັນທະສັນຍາໃໝ່, ອາຈານໂປໂລຂຽນພຣະຄຳພີ 13 ເຫລັ້ມໃນຈຳນວນພຣະຄຳພີໃໝ່ 26 ເຫລັ້ມ. ໂປໂລເກີດປີ ຄ.ສ 5, ຮັບເຊື້ອປີ ຄ.ສ 36, ແລະທ່ານເສັຽຊີວິດປີ ຄ.ສ 67 ແຕ່ພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ບອກວ່າເພິ່ນຕາຍແນວໃດ, ແຕ່ໃນພຣະທັມ 2 ຕີໂມທຽວ 4:6-8 ໄດ້ເວົ້າເຖິງບາງສ່ວນ. ຮວມອາຍຸໂປໂລໄດ້ 62 ປີ ແລະຮັບໃຊ້ພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນເວລາ 31 ປີ. ເຮົາເຫັນວ່າເຄິ່ງຊີວິດເພິ່ນໄດ້ຮັບໃຊ້ ແລະເຄິ່ງພຣະຄຳພີໃໝ່ເພິ່ນເປັນຜູ້ຂຽນ.

ຍົນຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ໃຫຍ່ (ກິຈກາມ 23:11; 25:12)

1. ເກືອບວ່າຄຣິສຕຽນທຸກຄົນຮູ້ວ່າໂປໂລຕອນສມັຍຍັງຊີໂຊໂລຢູ່ນັ້ນເປັນຜູ້ຕໍ່ຕ້ານ ແລະຂົ່ມເຫງຊອກຫາຈັບຄຣິສຕຽນໄປຂັງຄຸກ, ທ່ານໄດ້ກຽດຊັງຄຣິສຕຽນຢ່າງບໍ່ມີເຫດມີຜົນອັນໃດ. ວັນນຶ່ງຕອນອາຍຸເພິ່ນໄດ້ 31 ປີ ເພິ່ນຖືໜັງສືອຳນາດຈາກທາງການແລ້ວຂີ່ມ້າໄປຍັງເມືອງດາມາເຊ ເພື່ອໃຊ້ອຳນາດໄປຈັບກຸມຄຣິສຕຽນ ວັນນັ້ນພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນຕົກຈາກຫລັງມ້າ ແລ້ວກາຍເປັນຄົນຕາບອດທັນທີທັນໃດ ເຮືອງນີ້ເກີດຂຶ້ນ ດ້ວຍເພິ່ນຂົ່ມເຫງຄຣິສຕຽນກໍເທົ່າກັບຂົ່ມເຫງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ເມື່ອເພິ່ນຕົກຈາກຫລັງມ້ານັ້ນໄດ້ມີສຽງດັງລົງມາຈາກສວັນວ່າ "ໂຊໂລ, ໂຊໂລເອີຍ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງເຮົາ? ໂຊໂລໄດ້ທູນຖາມວ່າ, "ທ່ານເອີຍ, ທ່ານແມ່ນໃຜ" ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, "ເຮົານີ້ແມ່ນ ເຢຊູ ຜູ້ເຈົ້າຂົ່ມເຫັງນັ້ນແທລະເຈົ້າຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ຈະມີຜູ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດອັນໃດ" (ກິຈກາມ 9:4-6). ຈາກນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ມີຊື່ວ່າ ອານາເນັງ ວ່າ " ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປເຖິງຖົນສາຍທີ່ຊື່ວ່າຖົນຊີ້ ແລ້ວຈົ່ງຖາມຫາຜູ້ນຶ່ງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຢູດາ ຊື່ວ່າໂຊໂລໄທເມືອງຕາໂຊ ເພາະເບິ່ງແມ, ເຂົາກຳລັງໄຫວ້ອນຢູ່ແລະເຂົາໄດ້ເຫັນ(ໃນນິມິດ) ວ່າມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ອານາເນັງ ໄດ້ເຂົ້າມາວາງມືໃສ່ເພື່ອໃຫ້ເຂົາໄດ້ເຫັນຮຸ່ງອີກ " (ກິຈກາມ 9:11-12).

2. ໃນວັນນັ້ນເອງໂປໂລຈຶ່ງຖວາຍຕົວເປັນຜູ້ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ແລະກາຍເປັນຜູ້ປະກາດເລື່ອງຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດນັບແຕ່ວັນນັ້ນເປັນຕົ້ນມາ (ກິຈການ 9:20) ແລະທ່ານເລີ້ມມີບັນຫາກັບພວກຍິວ (ກິຈການ 9:23). ແຕ່ໂປໂລບໍ່ໄດ້ປະລາດໃຈທີ່ເຂົາຕໍ່ສູ້ ເພາະທ່ານຈື່ຈຳມາຣະໂກ 13:9-10 ບອກວ່າຈະເປັນແນວນັ້ນ ແລະເມື່ອກ່ອນເພິ່ນກໍເຮັດດັ່ງນັ້ນກັບຄຣິສຕຽນດ້ວຍ.

3. ຫລາຍປີຕໍ່ມາໃນການທ່ອງທ່ຽວປະກາດຖ້ວງທິສາມໂປໂລກໍກັບຄືນມາກຽງເຢຣູຊາເລັມ ແລະພີ່ນ້ອງທີ່ນັ້ນກໍຕ້ອນຮັບທ່ານດ້ວຍຄວາມຍິນດີ (21:17). ຫລັງຈາກນັ້ນນຶ່ງອາທິດຜ່ານໄປກໍມີຄົນຈຳນວນນຶ່ງຈັບຜິດໂປໂລ (21:27--22:1-30).

4. ພວກປະໂຮທິດແລະບັນດາຄົນສຳຄັນໃນພວກຍິວໄດ້ພ້ອງໂປໂລແລະຂໍໃຫ້ກາຍຊາທີ່ກຽງເຢຣູຊາເລັມຊ່ອຍເຂົາເອົາເລື່ອງໂປໂລຈົນເຖິງທີ່ສຸດຊຶ່ງເປັນແຜນທີສອງຂອງເຂົາ, ສ່ວນແຜນທີນຶ່ງນັ້ນແມ່ນເຂົາວາງແຜນລອບຂ້າໂປໂລໃນຣະຫວ່າງການນຳຕົວໂປໂລມາຍັງກຽງເຢຣູຊາເລັມ. (25:1-3).

5. ຕໍ່ໜ້າຂອງກະສັດອາຄຣີປາ ໂປໂລກ່າວຄຳພະຍານສ່ວນຕົວ ເມື່ອກ່າວແລ້ວໂປໂລກໍຖືໂອກາດນີ້ເຊີນຊວນໃຫ້ອາຄຣີປາຮັບເຊື່ອ (ກິຈການ 26:27-28).

ສາສານາທູດຖືກໂສ້ (ກິຈການ 28:16-31)

1. ເຂົາໃສ່ໂສ້ໂປໂລລົງເຮືອຊຶ່ງມີນັກໂທດແລະຄົນໃນເຮືອນນັ້ນມີສອງຮ້ອຍເຈັດສິບຄົນເກີດລົມພະຍຸຢ່າງຮ້າຍແຮງແຕ່ພະຍຸຄັ້ງນີ້ບໍ່ມີຜູ້ໃດເສັງຊີວິດເພາະເຂົາຍັງເຊື່ອຟັງຄຳແນະນຳຂອງໂປໂລ (ກິຈການ 27:21-22).

2. ສີ່ສິບວັນໃນການເດີນທາງທີ່ຖືກລົມພັດເຮືອພັດເຊໄປມາ (27:27) ຈົນໃນທີ່ສຸດເຮືອກໍໄປຕຳຫິນໃຕ້ພື້ນນ້ຳຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຮືອແຕກ ນັກໂທດແລະທະຫານຈຶ່ງລອຍເຂົ້າຝັ່ງດ້ວຍຄວາມປອດພັຍທຸກຄົນ (27:41-44).

3. ໂປໂລຫອບເອົາຫລົວນັ້ນມີງູພິດຫລົບຊ້ອນຢູ່ໃນນັ້ນ ມັນໄດ້ຂົບຕອດມືຂອງໂປໂລ ຊາວປ່າທີ່ນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າກັນວ່າ “ຄົນຜູ້ນີ້ຄົງເປັນຜູ້ຂ້າຄົນແທ້ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາພົ້ນຈາກທະເລແລ້ວ ແຕ່ເວນກັມຍັງບໍ່ຍອມໃຫ້ພົ້ນຕາຍ” (28:4). ງູພິດບໍ່ສາມາດເຮັດອັນຕະລາຍໂປໂລໄດ້ເຂົາຈຶ່ງປຸງນຄຳເວົ້າມາເວົ້າວ່າ “ທ່ານເປັນພຣະ” (ຂໍ້ 6).

ຫວ